

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, VELJAČA 2018. ■ GODIŠTE XII. ■ BROJ 73 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA KORIZMENA PORUKA

I pođoše za njim (Mk 1,18)

DOGAĐAJNICA

Proslava Stepinčeva u Stražemanu i Novskoj

Obilježen Dan bolesnika

Središnje biskupijsko ekumensko slavlje u Slatini

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

Blagoslov novog vrtića u Novskoj

Susret biskupa Škvorčevića i ministricе Obuljen Koržinek

Duhovne vježbe za svećenike u Velikoj

Susret djelatnika katoličkih škola

ŽIVOT MLADIH

XX. biskupijski križni put mladih

Edukacije župnih animatora mladih

MOJA VJERA

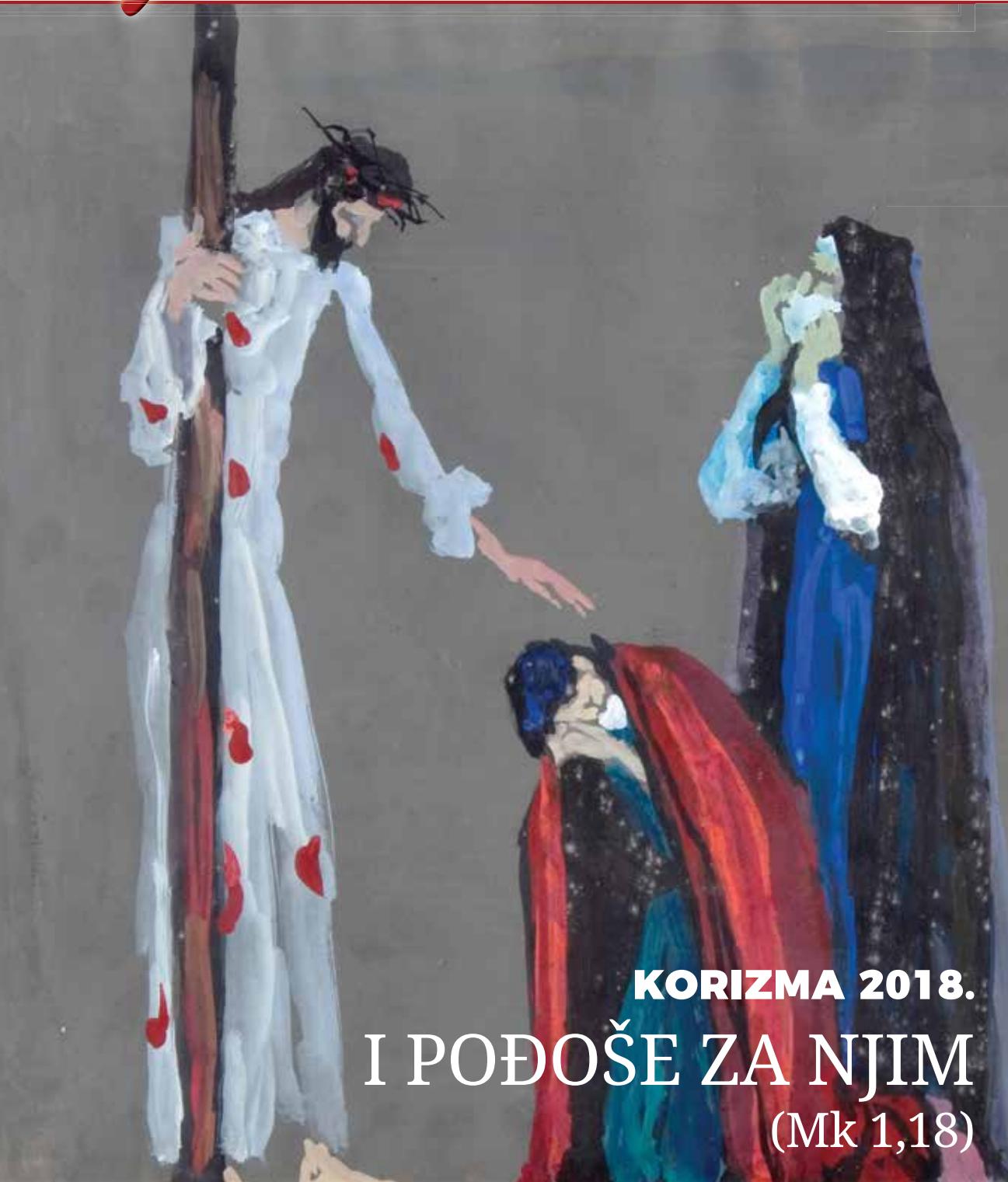
Dajana Adžić

IZ NAŠEG CARITASA

Vijesti iz Caritasa

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

**KORIZMA 2018.
I POĐOŠE ZA NJIM
(Mk 1,18)**

**BLAGDAN BL. ALOJZIJA
STEPINCA U POŽEGI • str 4.**

**BLAGDAN GOSPE LURDSKE
U POŽEGI • str 6.**

**SLAVLJE DANA POSVEĆENOG
ŽIVOTA • str 14.**

I POĐOŠE ZA NJIM (Mk 1,18)

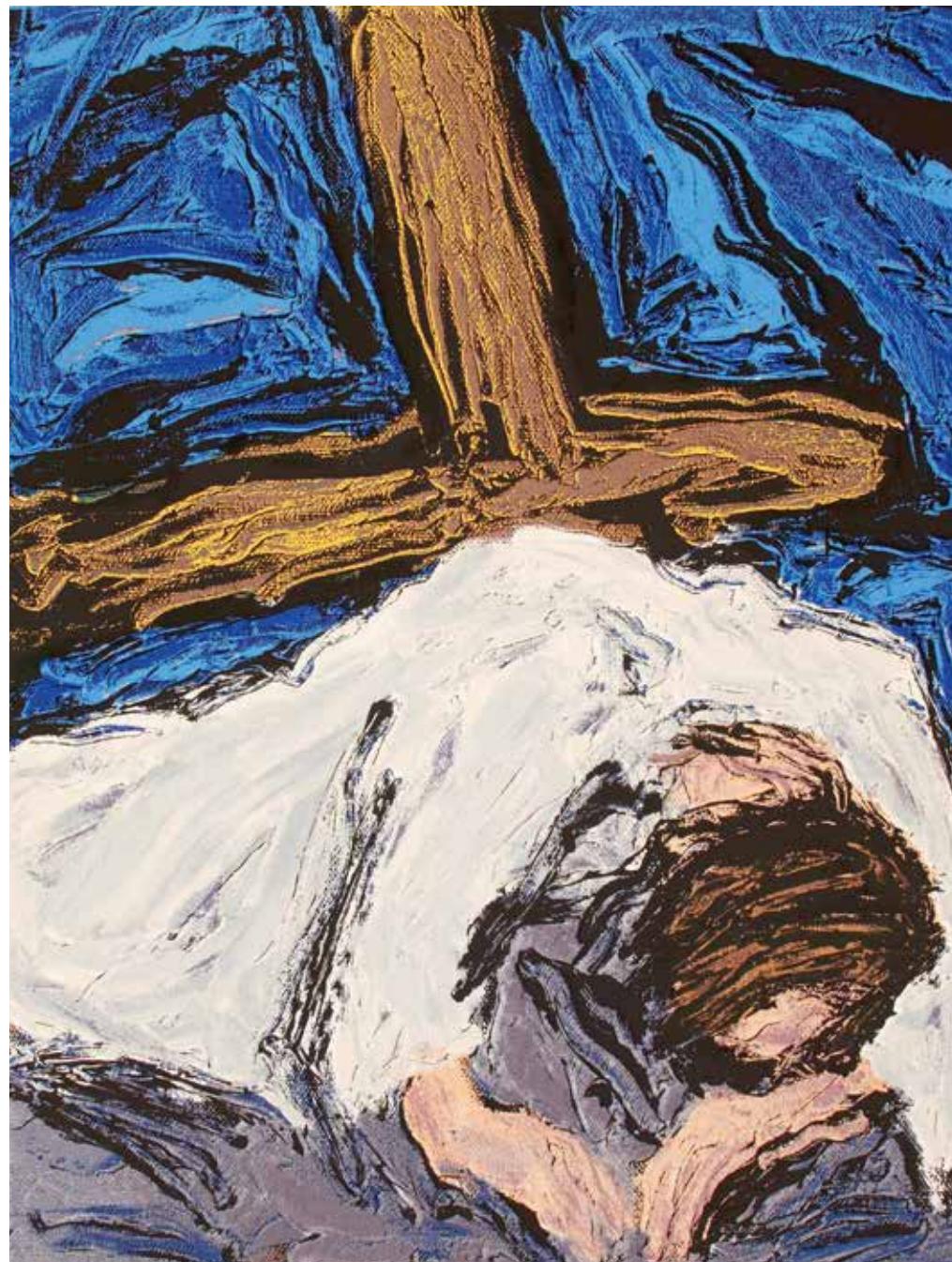
*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni vjeroučitelji,
bogoslovi i sjemeništarci,
dragi Kristovi vjernici!*

1. Ovih dana obradovao sam se prijatelju iz školskih dana koji me nakon dužeg vremena nazvao telefonskim putem. Ispričao mi je više novosti iz svog obiteljskog života a najvećma me se dojmila vijest o unucima, od kojih je jedan zaposlen a druga dvojica traže radno mjesto. Dogovorili su se da ne idu u inozemstvo, nego da uporno traguju za mogućnošću rada i organiziranja života u Slavoniji. U svom krugu prijatelja nastoje širiti isto raspoloženje s obrazloženjem da ono što su roditelji i hrvatsko društvo u njih uložili, napose žrtva koju su podnijeli branitelji za našu slobodu, zavrđuju da oni nastave u istom duhu, pronađu radno mjesto u domovini, osnuju obitelj, te roditeljima osiguraju dostojnu starost i izgrađuju hrvatsku budućnost. Na kraju mi je moj školski drug priopćio i ovo: Najmladi unuk nakon višekratnih pokušaja da pronađe posao i strpljivo čekanja konačno je primio vijest od poslodavca kod kojeg se natjecao da od 1. ožujka ove godine može kod njega započeti s radom. S ponešto su-

držanosti u glasu moj sugovornik mi je protumačio da se nakon toga dogodilo nešto što nitko nije očekivao: Unuk se odazvao na poslodavčev poziv, upoznao se s radnim mjestom, ali ga je na kraju zamolio da umjesto njega primi u radni odnos jednog kolegu koji je u težim materijalnim okolnostima od njega a k tome bi na bratov poziv mogao otići na rad u inozemstvo. Školski prijatelj samo je još dodao: „U obitelji smo kršćanski odgajali svoju djecu i unuke“. Nisam ga razumio, niti sam ga želio pitati je li možda požalio što su tako odgajali unuka, koji je zbog vjerničkog opredjeljenja ostao i dalje bez radnog mjeseta.

Obraćenjem postići više od materijalnog probitka

2. Zadivio me spomenuti korak mlađog čovjeka i žrtva koju je spreman podnijeti za dobro svojih prijatelja i domovine. Sjetio sam se Isusove riječi: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam“ (Iv 15,13-14). Navedeni stav spomenutog mlađog čovjeka zacijelo je plod njegova odgovora na Isusov poziv: „Obratite se i vjerujte evandelu“ (Mk 1,15). U ovom pozivu Isus je dao božansku dijagnozu našeg života: Nevjera, gubitak nade, i nemoć ljubavi stanje je u kojem propadamo. Obratiti se znači ustati iz te situacije vjerom u Isusa Krista, raspolažiti srce za slušanje njegove riječi, biti spreman slijediti ih cjelovitim opredjeljenjem nasuprot prevladavajućem mentalitetu površnog hedonizma, duha zaglušenog me-

dijskom bukom i onesposobljene slobode da odgovori životom u skladu s Božjim vrijednosnim sustavom. To da je spomenuti mladić mogao doći do zaključka kako je bolje prepustiti prijatelju radno mjesto, a sebe ostaviti na listi čekanja, na zadnjem mjestu, zacijelo je ishod nutarnjeg osluškivanja Isusova glasa koji ga je pozivao da krene putem njegova projekta o čovjeku. Takav nutarnji proces zbio se već s prvim Isusovim učenicima. Sveti Marko povezuje Isusov poticaj na obraćenje s pozivom dvojici učenika da podu za njim. Krenuo Isus uz Galilejsko more, ugledao ribare Šimuna i brata mu Andriju i pozvao ih da podu za njim: „Oni odmah ostaviše mreže i podoše za njim“ (Mk 1,18). Tako i druga dvojica.

U samom Isusovu pozivu prisutna je božanska snaga koja je slobodu jednostavnih ribara obdarila uvidom u Božju istinu o njima, pokrenula ih na opredjeljenje za život u kojem su napustili vlastite sigurnosti i započeli se ponašati Gospodinovom logikom, očitujući pri tom i mnoge slabosti.

Krenuo Isus uz Galilejsko more, ugledao ribare Šimuna i brata mu Andriju i pozvao ih da podu za njim: „Oni odmah ostaviše mreže i podoše za njim“ (Mk 1,18). Tako i druga dvojica. U samom

Isusovu pozivu prisutna je božanska snaga koja je slobodu jednostavnih ribara obdarila uvidom u Božju istinu o njima, pokrenula ih na opredjeljenje za život u kojem su napustili vlastite sigurnosti i započeli se ponašati Gospodinovom logikom, očitujući pri tom i mnoge slabosti.

Svjesni da su svećenici dragocjeni služitelji Isusova djela ljubavi kojim on želi doprijeti do svakog čovjeka, odlučili smo u odjeku Euharistijskog kongresa preuzeti posebnu zadaću: moliti za svetost naših svećenika i za nova duhovna zvanja. U tom nastojanju ove korizme, uz već spomenuti program mlađih, imaju osobitu ulogu u našim župama članovi Djela za duhovna zvanja.

njemu dobro i nije ga briga za druge, završava u vlastitom i društvenom rasulu. Nutarnji dijalog s Bogom izazuje koji nas može pokrenuti na put ostvarivanja novih hrvatskih nada.

Poseban korizmeni program za mlađe

3. Radost i osobita snaga zajedništva u vjeri koju su mlađi očitovali prošle jeseni na otvorenju Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa o 20. obljetnici naše Biskupije, uvjeravaju me da oni ove korizme mogu biti nositelji posebnog obraćeničkog programa u našim župama. Pozivam mlađe, među njima i one koji se ospozobljuju za župne animatore te ovogodišnje kandidate za primanje slike Potvrde da svakog petka predvode pobožnost križnoga puta u svojim župnim crkvama. Neka nakon toga sudjeluju na kratkoj katehezi u kojoj će – potaknuti malim video uratkom – razmišljati o temi „I podoše za njim“ (Mk 1,18). Nastojat će tako provjeravati kojim putem žele ostvariti smisao i cilj svoga života, moliti zajedno s drugim vjernicima kako oni i njihovi vršnjaci ne bi potonuli u beznađe, nego da osluškuju Božji govor u svom srcu, mlađenačkim se entuzijazmom opredjelje za Isusov put obraćenja te svojim djelovanjem učine naše društvo boljim. U tom duhu pozivam sve mlađe da sudjeluju i na ovogodišnjem 20. Križnom putu mlađih naše Biskupije idućeg 10. i 11. ožujka pod geslom „I podoše za njim“, koji kreće od Lipovljana a završava u Daruvaru. Pridružit će se na taj način svima onima u svijetu koji mole za uspjeh Opće biskupske sinode o mlađima sljedeće jeseni u Rimu.

Povećati broj Isusovih radnika u Požeškoj biskupiji

4. Svjesni da su svećenici dragocjeni služitelji Isusova djela ljubavi kojim on želi doprijeti do svakog čovjeka, odlučili smo u odjeku Euharistijskog kongresa

Pozivam mlađe, među njima i one koji se ospozobljuju za župne animatore te ovogodišnje kandidate za primanje slike Potvrde da svakog petka predvode pobožnost križnoga puta u svojim župnim crkvama. Neka nakon toga sudjeluju na kratkoj katehezi u kojoj će – potaknuti malim video uratkom – razmišljati o temi „I podoše za njim“ (Mk 1,18).

preuzeti posebnu zadaću: moliti za svetost naših svećenika i za nova duhovna zvanja. U tom nastojanju ove korizme, uz već spomenuti program mlađih, imaju osobitu ulogu u našim župama članovi Djela za duhovna zvanja. Oni su se zato udružili da bi molitvom i žrtvom pratile mlađe, pomagali im da u svom srcu čuju Isusov glas koji ih zove na put svećeničkog ili redovničkog zvanja. U tom smislu članovi Djela za duhovna zvanja sudjelovat će s mlađima i na pobožnosti križnog puta korizmenim petkom, svjedočeći im svoju duhovnu blizinu i potporu. Pridružit će im se na klanjanju i na drugim molitvenim programima koje će organizirati, biti u požeškoj Katedrali na klanjanju mlađih svake subote, kao i prve subote u mjesecu na svetoj misi.

Pozivam mlađe vjernike grada Požege i okoline da svake korizmene subote u još većem broju sudjeluju na večernjem klanjanju u našoj Katedrali s posebnom nakanom da njihovi vršnjaci ostvare u svojim srcima prostor slobode, čuju u njem Isusov glas, prepoznaju istinu o svom pozivu te i oni poput toljkih učenika podu za njim. Molitva je jedno od moćnih sredstava otpora mlađog čovjeka Zlome, kojem je izložena njegova sloboda, osobito kad mu srce postane suho, životnom pustinjom, te ga on napastuje i želi navesti na gubitnička opredjeljenja sebičnosti, površne slave i moći, kako je to htio učiniti i s Isusom. Molitvi pridružimo i milostinju kao još jedno snažno sredstvo suprotstavljanja Zlome, te i ove godine na pobožnosti križnog puta svakog korizmenog petka prikupljajmo novčane priloge za najpotrebitnije, napose za prognanike u naselju Kovačevac, koje će župnici prinjeti za prinos darova na misi posvete ulja na Veliki četvrtak u našoj Katedrali.

Sve vas pozdravljam, za vas molim Zagovor bl. Alojzija Stepinca i na sve zazivam Božji blagoslov, sa željom da korizmeno razmišljanje Božje riječi, molitva, post i dobra djela donesu svima duhovno ispunjenje i radost - vaš biskup

+ futurum, fortunam!

Požega, 10. veljače 2018.

Središnja proslava blagdana bl. Alojzija Stepinca u Požegi

Šibenski biskup Tomislav Rogić pozvao je nazočne da se uteknu blaženikovu zagovoru i da ga zamole da im od Boga isprosi milost da budu svjedoci u ovom vremenu, da im Bog podari snagu vjere da mogu moliti za svoje neprijatelje kako bi u našoj Domovini porasla sloga i briga za opće dobro svih ljudi.

Duhovni krug Crkve u Hrvata
Blažen bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, drugog zaštitnika Požeške biskupije, svećano je proslavljen 10. veljače u crkvi sv. Lovre u Požegi. Misno slavlje predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, kanonikima požeškog Stolnog kaptola sv. Petra, svećenicima iz župa Katedralnog arhidiakonata te svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova.

Progonu, nepravednoj osudi i mučeništu na neki način sažetu i oličenu hrvatsku trinaeststoljetnu povijest te ga nazvao našim najsvjetlijim likom". Biskup je utvrdio da su bl. Alojzije Stepinac, koji je kao zagrebački nadbiskup bio pastir vjernika i na području današnje Požeške biskupije, te sv. Ivan Pavao II., njezin utemeljitelj, dvojica velikih i svetih ljudi koji su ugrađeni u zajedništvo požeške mjesne Crkve, a njegovi vjernici stavljeni u sasvim poseban duhovni odnos prema njima. Podsjetio je nazočne da je tek nešto više od mjesec dana nakon Alojzijeva proglašenja blaženim u oltar crkve sv. Lovre ugraden dio njegova smrtnog tijela, a on izabran za drugog zaštitnika te crkve i Požeške biskupije. Time je crkva sv. Lovre postala središtem biskupijskog iskazivanja poštovanja, čašćenja i zahvalnosti mučeniku Alojziju Stepincu za njegovo svjedočanstvo Bogu, Crkvi i svome narodu.

Pozdravljajući predvoditelja slavlja, šibenskog biskupa mons. Tomislava Rogića, biskup Škvorčević izrazio je radost što on dolazi iz grada Šibenika u kojem je rođen sv. Nikola Tavelić, prvi kanonizirani hrvatski svetac te je naglasio da predviđenjem ovog svetog slavlja on na neki način zatvara "duhovni krug Crkve u Hrvata" čije je središte Isusova muka, smrt i uskršnje, a u koju su bili uronjeni naši sveci i blaženici."

Započinjući misno slavlje biskup Rogić pozvao je nazočne da se na ovom blagdanskom slavlju okrije i nahrane blaženikovim krepostima i na njegovu vjeru učvrste svoju vjeru

kako bi pod zaštitom onoga, koji je tako zabilješnuo u svom vremenu, i oni naši prave odgovore za svoje vrijeme.

Evandeoska istina

U homiliji je biskup Rogić podsjetio vjernike na nezaboravni dogadjaj proglašenja kardinala Alojzija Stepinca blaženim prije dvadeset godina u Mariji Bistrici kad su se u trenutku samog proglašenja s neba razišli oblaci i zasjalo sunce, a sav se narod rasplakao od sreće što je dugi put od laži do istine došao svom kraju i što je na koncu ljubav pobijedila mržnju. Utvrdio je kako je tim dogadjajem potvrđena evandeoska istina da je nemoguće sakriti grad koji leži na gori – stamenog svjedoka poput kardinala Stepinca – koji se ničim nije dao kupiti ni slomiti, nego je do smrti

ostao vjeran svom biskupskom geslu *U tebe se, Gospodine, uzdam*. Utvrdio je da su tadašnji vlastodršci osudom i proglašavanjem zločincem htjeli zapravo prikriti svoje vlastite zločine. Naglasio je da je Stepinac to dobro razumio i zato je do kraja i posve doslovno prihvatio Isusove riječi iz današnjeg evanđelja da *pšenično zrno mora umrijeti da bi doneslo rod*. Zato što je hrabro slijedio glas svoje savjesti i nikada nije dopustio da njegov duh bude zaražen mržnjom žrtvujući ovaj život da zadobije vječni. Otac nebeski ga je veličanstveno proslavio. Pozvao je nazočne da se uteknu njegovu zagovoru i da ga zamole da im od Boga isprosi milost da budu svjedoci u ovom vremenu, da im Bog podari snagu vjere da mogu moliti za svoje neprijatelje kako bi u našoj Domovini porasla sloga i briga za opće dobro svih ljudi.

blaženom Alojziju Stepincu. Međutim, svjedoci smo kako se sve do danas ona teško probija, iz nekih krugova trajno je osporavana. Biskup je rekao brojnim nazočnim vjernicima da oni u svojim srcima te u svojoj pobožnosti i zahvalnosti, dobro znaju u čemu je veličina bl. Alojzija Stepinca, da su oni hrvatsko pamćenje istine o njemu. Naglasio je da se danas nismo sabrali sažaljevati Alojziju Stepinca zbog toga što je na montiranom komunističkom

.

sudu bio nepravedno osuden niti zato što je dugo vremena morao trpjeti ponizje; najprije u zatvoru u Leoglavi, a onda u kućnom pritvoru u Krašiću, nego smo došli Bogu zahvaljivati što je u svemu tome ostao moralno

.

Blagdan Gospe Lurdske u požeškoj Katedrali

Dogadjaj Marijina ukazanja svjedoči da se nebo zanima za čovjeka, odnosno da Bogu nije svejedno što se s nama događa. Biskup je dodao kako nas i Svjetski dan bolesnika podsjeća da smo prolazna bića ranjena ne samo bolešću, nego i zlom koje se zove grijeh naglasivši da Mariju s pravom nazivamo Zdravlj Bolesnih jer ona našim dušama posreduje Isusa Krista da u njemu ozdrave od svih rana.

N a blagdan Gospe Lurdske 11. veljače biskup Antun Škvorčević predvodio je središnje euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali. S njim su koncelebrirali Ivica Žuljević, župnik katedralne Župe sv. Terezije u Požegi, svećenici župa Požeškog dekanata te svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova.

Na početku misnoga slavlja biskup je pozdravio nazočne svećenike, časne sestre i vjernike te spomenuo kako se 11. veljače navršava 160. obljetni-

ca ukazanja Blažene Djevice Marije u Lurd. Rekao je kako nam događaj Marijina ukazanja svjedoči da se nebo zanima za čovjeka, odnosno da Bogu nije svejedno što se s nama događa. Dodao je kako nas i Svjetski dan bolesnika podsjeća da smo prolazna bića, ranjena ne samo bolešću, nego i zlom koje se zove grijeh naglasivši da Mariju s pravom nazivamo Zdravlj Bolesnih jer ona našim dušama posreduje Isusa Krista. Pozvao je nazočne da otvore svoje požeške rane Isusu

Kristu i njegovoj majci Mariji i tako se pridruže vjernicima grada Požege koji su više od stotinu godina prilazili kipu Gospe Lurdske u požeškoj Katedrali te u Marijinu blizini pronalazili Božje jamstvo da u svojim ranama, bolestima i umiranjima nisu prepuni smrta.

U homiliji se biskup prisjetio kako je u jednoj bolnici, dok ga je liječnik vodio kroz bolničke odjele, na više mesta video natpise čisto i nečisto. Liječnik mu je protumačio da je zbog medicinskih razloga nužno na taj način odvajati prostorije jer je zdravje povezano s čistoćom, a bolest s nečistoćom. Rekao je da mu to iškustvo pomaže razumjeti propis Mojsijevog zakona s kojim se susreo Isus u evanđeoskom ulomku Markova evanđelja, a odnosi se na ljude zaražene gubom izlječujuće iz života. Utvrđio je da nas od te smrtnе ranjenosti može izlje-

ke da je bolest povezana ne samo s tjelesnom nečistoćom, nego i s grijehom. Nadalje, taj je propis pokazatelj kako ondašnje društvo nije vodilo brigu o bolesnima, nego o zdravima. Naglasio je da Isus postupa drugačije; kad mu je gubavac došao ususret i zamolio da ga očisti od gube, on ga nije otjerao od sebe, nego ga je dotaknuo svojom rukom i očistio od gube, no ne samo od njegove tjelesne bolesti, nego i od duhovne gube, odnosno Isus ga je izlijječio u njegovoj ljudskoj cijelovitosti. Rekao je kako i taj Isusov postupak jest izazov današnjim ljudima koji se više bave bolešću nego bolesnicima. Pojasnio je da uz fizičku bolest u čovjeku postoji ranjenost na smrt koja nije tjelesna, a toj je ljudskoj ranjenosti ime grijeh, sebičnost, duhovna nečistoća koja čovjeka isključuje iz života. Utvrđio je da nas

od te smrtnе ranjenosti može izlje-

čiti jedino Isus Krist jer on liječni katedralnim trgom za likom Gospe Lurdske. Nakon povratka u crkvu predao za nas; ne liječi nas u bolnici, nego u isповjedaonici.

Nakon poprične molitve sudio-nici misnog slavlja s upaljenim svjećama u rukama uputili su u procesiju

vom majkom te da ona svakoga od njih prati na životnom putu - u zdravlju i u bolesti, u nevoljama svake vrste do one strane gdje je vječnost. Utvrđio je da je ovo slavlje bilo svojevrsni preludij onome što će se dogoditi u uskrsnom tjednu kad će na biskupij-

skom hodočašću u Lurd Isusovo majci ponijeti svoje hrvatsko i požeško srce i posvjedočiti joj svoju odanost te je pozvao vjernike da se na isto hodočašće prijave.

Dan bolesnika u požeškoj bolnici

Uz primljene lijekove, bolesnicima je silno važna prisutnost onih koji ih vole. Biskup je poručio liječnicima i medicinskom osoblju da uz svoje pacijente budu prvenstveno svojom ljubavlju te im tako približe Isusovu ljubav s križa, poglednicu nad smrću.

svijet tjelesnih osjetila i zdravlja, nego i za Božji svijet, za koji je po Božjem naumu stvoren i u kojem je njegova punina i smisao. Utvrđio je da je u dubinama ljudskog bića upisana čežnja za tim drugim i drugačijim svijetom, a kršćanska vjera navješta da on nije tek nešto nego netko, osoba Isusa Krista. Rekao je da nas je on svojim križem uveo Božji život, stvoreni nje-govom ljubavlju i njome oslobođen.

Dok se trudimo učiniti sve što znamo i možemo da pronademo lijek našim bolestima, svjesni smo kako ne možemo pronaći lijek ljudskoj prolaznosti i smrti. Liječnik može dobro obaviti operaciju, ali hoće li ona biti uspješna, u konačnici ne ovisi o njemu niti o bolesti teško. Članicama Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestra i tehničara u Požeškoj biskupiji čestito je blagdan Gospe Lurdske, zaštitnice njihove udruge, zahvalivši za sve ono što, na čelu sa svojim predsjednikom Mirom Ilić, nastoje ostvarivati s naslova vjere.

važna prisutnost onih koji ih vole. Poručio je liječnicima i medicinskom osoblju da uz svoje pacijente budu prvenstveno svojom ljubavlju te im tako približe Isusovu ljubav s križa, poglednicu nad smrću.

Na završetku misnog slavlja biskup je nazočnim zahvalio na sudjelovanju, a ravnatelju i njegovim suradnicima, liječnicima, medicinskim sestrma i drugom osoblju doda je zahvalnost za trajno služenje ljudima u teškim okolnostima njihove bolesti. Bolesnike je pozvao da povjere sebe Bogu kako bi on svojom ljubavlju nosio sve ono što je u njihovu životu i bolesti teško. Članicama Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestra i tehničara u Požeškoj biskupiji čestito je blagdan Gospe Lurdske, zaštitnice njihove udruge, zahvalivši za sve ono što, na čelu sa svojim predsjednikom Mirom Ilić, nastoje ostvarivati s

P rigodom blagdana Gospe Lurdske i Svjetskoga dana bolesnika, biskup Antun Škvorčević pozdrodio je 9. veljače Opću županijsku bolnicu u Požegi i u bolničkoj kapeli predvodio euharistijsko slavlje za bolesnike i djelatnike Bolnice. Poždravivši ravnatelja bolnice, njegove suradnike, medicinske sestre i sve nazočne bolesnike, biskup je rekao da nas je papa Franjo u poruci za taj dan pod naslovom *Evo ti sinal... Evo ti Majke - I od toga časa uze je učenik k sebi* podsjetio da nas je Isus na križu snagom svoje ljubavi stavio u puni odnos s Bogom i jednih prema drugima - Marija nam je postala majkom, njezin sin bratom, mi međusobno postali smo braća i sestre.

U homiliji biskup je podsjetio kako smo u današnjem evanđeoskom ulomku susreli Isusa koji liječi gluhog mucavca, utiskuje svoje prste u njegove uši, dottiće se jezik, upravlja pogled na nebo i kaže *Effata* što na aramejskom znači *otvori se*. Tim činom, naglasio je biskup, Isus je bolesnika pozvao da se *otvori* ne samo za

POŽEŠKA BISKUPIJA DAROVALA BOLNICI MEDICINSKI UREĐAJ

P rigodom blagdana Gospe Lurdske i Svjetskog dana bolesnika, biskup Antun Škvorčević 9. veljače pohodio je Opću županijsku bolnicu u Požegi te je na Odjelu neurologije predao medicinski uređaj TCD Multi-Dop T digital sa sondom, dar Požeške biskupije. Ravnatelj Bolnice dr. Željko Glavić zahvalio je biskupu na darovanom uređaju, a dr. Borislav Vuković ukratko je prikazao kako uređaj radi i koja mu je funkcija u pretragama i li-

ječenju krvnih žila vrata i mozga. Biskup je izrazio radost što Požeška biskupija svake godine uspijeva iz svojih sredstava nabaviti za Bolnicu određene uređaje dajući tako, uz duhovnu, i materijalnu potporu onima koji se trude oko zdravlja bolesnog čovjeka. Potom je biskup na uređaj, na one koji će njime rukovati i na sve koji će se pomoći njega liječiti zavao Božji blagoslov.

Središnje biskupijsko ekumensko slavlje u Slatini

Rigodom ovogodišnje Svjetske molitvene osmbine za jedinstvo kršćana, koja se slavi od 18. do 25. siječnja, u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini 19. siječnja održano je središnje ekumensko bogoslužje Požeške biskupije koje su predvodili požeški biskup Antun Škvorčević i slavonsko-pakrački episkop Jovan Culibrk. U episkopovoj pratnji bio

Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodići

Na početku bogoslužja biskup Škvorčević pozdravio je Njegovu Preosvećenost episkopa Jovana i sve nazocene vjernike; katolike i pravoslavce. Spomenuo je da se danas po julijanskom kalendaru slavi svetkovina Bogojavljenja koja nas podsjeća da se Bog u Isusu Kristu objavio svim narodima te

istaknuo kako se ove večeri pridružimo mnoštvu kršćana koji se diljem svijeta okupljaju kao molitelji za jedinstvo. Spomenuvši geslo ovogodišnje molitvene osmbine *Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodići* biskup Škvorčević je istaknuo kako je na našim prostorima bilo mnogo nemoćnih desnica koje su bile ispunjene zlom i mržnjom te donijele mnogo zla. Istaknuo je da grad Slatina pamti teške desnice ljudske nemoći spomenuvši da je u njegovu memoriju upisan i Uskrs 1944. nazvan *krvavim* kada je ubijeno gotovo 400 osoba. Osim toga, rekao je, imamo obližnji Slatinski Drenovac s njegovim žrtvama, a u novije vrijeme i Domovinski rat s teškim tragovima zla. Pozvao je sudionike bogoštovljiva da mole kako bi bili sinovi Božji koje vodi Duh Sveti, da mržnja ne ovlađa našim srcima i da se ne pretvori u rat. Molimo za jedinstvo Crkve da Duh sveti u nama rasplamsa oganj svoje ljubavi, potaknuo je biskup.

Susreti kao bogojavljanje

U homiliji je episkop Jovan zahvalio biskupu Škvorčeviću na pozivu na ovo bogoslužje i na mogućnosti da sudionicima slavlja uputi riječ. Istaknuo je da je prava poruka ovakvih susreta istinsko bogojavljenje. Naveo je riječi ruskog pjesnika Arsenija Tarkovskog: *Mi smo naše susrete prazno-*

*Nepovjerenje je stanje duha
koje nas iznutra nagriza
i međusobno udaljuje.
Udaljenost među nama
nije Božji naum, nego naše
ljudsko djelo, a možda i djelo
Zloga. U tom stanju rađa
se zlo i mi postajemo jedni
protiv drugih*, poručio je
biskup Antun.

vali kao bogojavljenje, prepoznajući u njima pravi identitet svog naroda koji bližnjega gleda u Božjem svjetlu. Utvrđio je kako oni koji su počinili silne zločine, koje je spomenuto biskup Škvorčević, jesu naš narod koji treba pokajanja, a istinski je naš narod onaj koji naš susret slavi kao bogojavljenje gdje nam je istinski grad našega življenja nebeski Jeruzalem koji je grad u

i u kojem svi postajemo jedno. „Hvala vam, draga braća i sestre, na tome što sam mogao danas da vam se obratim, hvala preuzvišenom biskupu i bratu na mogućnosti da govorim, da prашam i da mi bude oprošteno“, rekao je episkop Jovan na završetku homilije.

Radosno povjerenje

Na kraju bogoslužja biskup Škvorčević izrazio je uvjerenje da su svi koji su na njemu sudjelovali ispunjeni onim raspoloženjem srca koje je u njima probudio Duh Sveti, da su oživjeli u svijesti kako su sinovi i kćeri Božje koje vodi Duh Isusov i da su radosni zbog povjerenja koje je Duh probudio večeras među pravoslavnima i katolicima, Srbima i Hrvatima. „Nepovjerenje je stanje duha koje nas iznutra nagriza i međusobno udaljuje. Udaljenost među nama nije Božji naum, nego naše ljudsko djelo, a možda i djelo Zloga. U tom stanju rađa se zlo i mi postajemo jedni protiv drugih“, poručio je biskup. Potom je zahvalio episkopu Jovanu na riječima koje je uputio nazočnim, a oso-

bito što je svojim sudjelovanjem posvjedočio da se ne boji katolika a mi katolici da se ne bojimo pravoslavnaca jer nam je svima jedan Gospodin Isus i stavljanje njega na prvo mjesto u našim srcima, riječima i životima donosi radost jednima i drugima. Čestitao je episkopu Jovanu svetkovinu Bogojavljenja koja se toga dana slavi

po julijanskom kalendaru, a ujedno i sutrašnji blagdan sv. Jovana, njegovu krsnu slavu. Pozvavši sudionike bogoslužja da s ovog slavlja ponese osjeće plemenitosti, međusobne blizine i dobrote koje je u njima probudio Duh Isusov, biskup je na sve zavzao Božji blagoslov.

MISA ZA JEDINSTVO KRŠĆANA U CRKVI SV. LOVRE U POŽEGI

U požeškoj crkvi sv. Lovre 21. siječnja biskup Antun Škvorčević predvodio je u sklopu Svjetske molitvene osmbine za jedinstvo kršćana svetu misu. Rekao je kako u sjedištu požeške mjesne Crkve želimo biti s Isusom molitelji „da svj budu jedno“. U duhu teme ovogodišnje molitvene osmbine *Desnica tvoja, Gospodine, snagom se prodići* biskup je utvrđio da se Božja desnica u Isusu Kristu proslavila moćnom ljudavlju koja je pobijedila smrt i da jedina ona može preobraziti sve ono što je u nama razdijeljeno i razoren. Istaknuo je da je Crkva podijeljena upravo zbog toga što u određenim vremenima njezini članovi nisu dali prvenstvo Isusu Kristu nego nekim svojim interesima te je obraćenje put jedinstva Crkve. Kad kršćani vjeruju Isusu Kristu i kad mu se povjere, počinju jedni drugi drugačije gledati, jedni drugima pomagati te se nošeni snagom vjere izdaju iz negativnog promatravanja očima prolaznosti i ranjenosti pri čemu vide samo međusobne ograničenosti i nesavršenost. Pozvao je sudionike slavlja neka mole za jedinstvo kršćana.

Biskup sa zatočenicima srpskog logora u Staroj Gradiški

Kršćansko razmišljanje o mučeništvu ne polazi od počinjenog zla i zločinaca, nego od žrtve i njezina dostojanstva. Biskup je pozvao nazočne da o sebi kao žrtvama razmišljaju ne polazeći od onih koji su ih ponizili, nego od dostojanstva koje im je kao žrtvama Bog udijelio.

N a spomendan sv. Blaža, 3. veljače u Staroj Gradiški, a na inicijativu Hrvatskog društva starogradiškog zatvora, napose za više od 250 svećenika u doba komunističke vladavine, euharistijsko slavlje sa zatočenicima srpskih logora predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s novogradiškim dekanom Željkom Volarićem, kancelarom Ivanom Popićem i domaćim župnikom Matom Rukavinom. Na početku misnog slavlja biskup je pozdravio logaraše i sve druge nazočne, među njima i general-pukovnika u miru Marijana

Marekovića, izaslanika Predsjednice Republike Hrvatske Marka Šimića, izaslanika Predsjednika Sabora te načelnika starogradiške općine Velimira Pašića. Pozvao ih je da se u ovom slavlju spomenu svih onih koji su u vrijeme Domovinskog rata u starogradiškom logoru bili poniženi te da budu molitveni za njihove rane koje još bole budu izlijecene Božjim lijekom, njegovom ljubavlju koja je u Isusu Kristu išla do kraja za nas i pobijedila smrt.

U homiliji je biskup izrazio uvjerenje da su srca nazočnih raspoložena kako bi se vjernički i molitveno mogli spomenuti žrtve svih koji su u Staroj Gradiški tamnovali tijekom Domovinskog rata u srpskom logoru, kao i prije toga u logorima komunističkog i drugih sustava. Svjestan kako u du-

šama preživjelih logoraša još uvijek postoji unutarnja težina i ranjenost, biskup je rekao da je smisao njihova dolaska u Staru Gradišku u tome da u nastojanju oko pamćenja onoga što su ovdje doživjeli ne ostanu ljudi ubijene duše i oni koji su se odrekli Boga jer Bog jedini zna i može pomoći njihovo duši koja pati. Utvrđio je da kršćansko razmišljanje o mučeništvu ne polazi od počinjenog zla i zločinaca, nego od žrtve i njezina dostojanstva. Tako ponajprije mislimo o Isusu Kristu, koji je kao žrtva ljudskog zla, mržnje i osude bio razapet i ponizan, ali ju je on prihvatio posvećnjom ljubavlju za nas i u tome je njegova veličina i dostojanstvo. Pozvao je nazočne da o sebi kao žrtvama razmišljaju ne polazeći od onih koji su ih ponizili, nego od dostojanstva koje im je kao žrtvama Bog udijelio. Nama dušmanin ne može oduzeti dostojanstvo jer nam ga on nije ni udijelio, poručio je biskup te pozvao nazočne da žive od svijesti da ih se Bog nikad ne odriče i da mu ostanu trajno vjerni te se i u najtežim životnim situacijama priznaju njegovima.

Također je poručio da nevolje i patnje kroz koje su prošli nisu bile znak da ih se Bog odrekao, već kušnje koje je Bog dopustio da se vidi i provjeri tko su i čiji su zapravo. Pozvao ih je da zahvale Bogu na kušnjama koje im je udijelio jer su to bile prigode da mu pokažu i dokažu svoju vjernost. Također ih je pozvao da se spomenu onih koji nisu preživjeli zatočeništvo u spomenutom logoru, u uvjerenju da nisu izgubljeni, nego su kao žrtve postali dionicima zajedništva s Isusom Kristom.

Na završetku misnog slavlja svima je zahvalio na sudjelovanju i molitvi, a za organizaciju susreta zahvalio je napose Ivanu Lipaku, mjesnom župniku Mati Rukavini kao i pjevačima.

Na Dan života biskup krstio šesto dijete u obitelji Smojver

Biskup Škvorčević utvrdio je da Hrvatskoj ništa toliko ne nedostaje koliko života i da bez rađanja djece ono materijalno gubi smisao. Pozvao je na zahvalnost i molitvu za dar ljudskog života.

N a Dan života, u nedjelju 4. veljače, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Augustina Biskupa u Velikoj i tijekom misnog slavlja u župnoj crkvi krstio Andriju, šesto dijete Milana i Ane Smojver te Andreja, prvo dijete Kristijana i Sunčice Đurđević. U pozdravu je podsjetio nazočne vjernike kako je život neprocjenjivi Božji dar. Rekao je da životom nazivamo cijelu stvarnost žive prirode, a čovjeka njenim vrhuncem. Pozvao je na zahvalnost i molitvu za dar ljudskog života izrazivši radost što Dan života slavi u Velikoj,

u dragoj prigodi krštenja spomenute djece. Utvrđio je da Hrvatskoj ništa toliko ne nedostaje koliko života i da bez rađanja djece ono materijalno, što steknemo gospodarskim napretkom, gubi smisao. Supružnicima Smojver zahvalio je i čestitao za dar šestog djeteta.

U homiliji je biskup utvrdio da je život izazovna činjenica koju ni znanost, ni politika, ni ikova druga ljudska djelatnost ne može do kraja protumačiti, zato što je on darovana stvarnost iza koje стоји otajstvena

vrijedi za čovjeka; čim ljudi dirnu ljudski život, od njegova početka po naravnom začeću do njegova svršetka u prirodnoj smrti, postavljaju se gospodarima života i uvide čovjeka u veliku nesigurnost s obzirom na posljedice takvog postupanja.

U tom smislu biskup je pozvao nazočne da odbace stavove o kojima često slušamo u medijima kako život nije lijep te da ga vrednuju vodenim Božjom riječju. Utvrđio je da je stazozavjetni patnik Job, o kojem govori današnje prvo čitanje, iskustvenim putem spoznao kako i patnja i trpljenje pripadaju otajstvu života, njegovoj nedokućnosti te da nisu Božja kazna nego kušnja koja potiče na bezuvjetno povjerenje u Boga u uvjerenju da čovjeka Bog ni u trpljenju nije napustio te da će ga iz njega izbaviti. Biskup je podsjetio kako se Isus u današnjem evangeliju zaustavlja pred ljudskom bolesću i patnjom te djeluje kao ozdravitev. Pruža bolesnoj Petrovoj punici ruku govoreći joj da ustane iz bolesničke postelje; zapravo joj kao pobjednik nad smrću nalaže da uskrsne od smrte groznicice jer se u Novom zavjetu upravo tom riječju *ustati – anastázein* označava Isusovo uskrsnuće od mrtvih. Biskup je pozvao nazočne da i oni, po Jobovu primjeru, povjere svoju sudbinu u Božje ruke te da mole da u Hrvatskoj pobijedi život.

Skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

Biskupi su se među ostalim dogovorili događaje u pojedinim biskupijama prigodom kojih će se spomenuti desete obljetnice ustanovljenja Metropolije. Pri tom su imali na umu vjernička brojnila okupljanja u biskupijskim marijanskim svetištima. Požeška biskupija 10. obljetnice Metropolije spomenut će se na hodočašću u Pleternici 31. kolovoza ove godine.

UNadbiskupskom domu u Đakovu 20. siječnja održana je XXXVI. skupština biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Na Skupštini su sudjelovali đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup u miru Marin Srakić, požeški biskup Antun Škvorčević, srijemski biskup Đuro Gašparović te kancelar Đakovačko-osječke nadbiskupije Robert kao i kancelar Požeške biskupije Ivan Popić. Nakon molitve Trećeg časa sudionike Skupštine pozdravio je nadbiskup Hranić istaknuvši kako se ove godine navršava 10. obljetnica od osnutka Đakovačko-osječke crkvene pokrajine te 10. obljetnica ponovne uspostave Srijemske biskupije. Naglasio je da će se navedene obljetnice nastojati obilježiti na metropoljskoj razini određenim okupljanjima svećenika i vjernika s ciljem produbljenja povezanosti triju biskupija.

Nakon čitanja i usvajanja zapisnika prethodne sjednice pristupilo se

Biskupi su se posvetili pozornost određenim ekumenским pitanjima, napose odnosu prema Srpskoj pravoslavnoj Crkvi, s osobitim osvrtom na ulogu Srijemske biskupije u tom pogledu. Daljnji rad Skupštine nastavljen je okupljanja u biskupijskim marijanskim svetištima te su odlučili da Srijemska biskupija obilježi 10. obljetnicu svoje uspostave na hodočašću Tekijskoj Gospo idućega 4. kolovoza te da se Požeška biskupija spomene 10. obljetnice Metropolije na hodočašću u Pleternici 31. kolovoza ove godine dok će Đakovačko-osječka nadbiskupija to učiniti 1. listopada, na svetkovinu Obljetnice posvete katedrale u Đakovu. Odlučeno je, također, da se istom prigodom svećenici svih triju biskupija okupe u Staroj Gradiški 16. travnja, u tjednu prije Nedjelje Dobrog Pastira, na zajedničkoj duhovnoj obnovi te iskažu poštovanje prema žrtvi brojnih svećenika koji su za vrijeme komunističke vladavine tamnavoli u tamošnjem zatvoru.

Biskupi su odlučili da Srijemska biskupija obilježi 10. obljetnicu svoje uspostave na hodočašću Tekijskoj Gospo idućega 4. kolovoza te da se Požeška biskupija spomene 10. obljetnice Metropolije na hodočašću u Pleternici 31. kolovoza ove godine dok će Đakovačko-osječka nadbiskupija to učiniti 1. listopada, na svetkovinu Obljetnice posvete katedrale u Đakovu. Odlučeno je, također, da se istom prigodom svećenici svih triju biskupija okupe u Staroj Gradiški 16. travnja, u tjednu prije Nedjelje Dobrog Pastira, na zajedničkoj duhovnoj obnovi te iskažu poštovanje prema žrtvi brojnih svećenika koji su za vrijeme komunističke vladavine tamnavoli u tamošnjem zatvoru.

Blagoslov novog vrtića u Novskoj

U Pastoralnom centru Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj 15. siječnja otvoren je novi odjel novljanskog Dječjeg vrtića „Radost“.

UPastoralnom centru Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj 15. siječnja otvoren je novi odjel novljanskog Dječjeg vrtića „Radost“. Uz gradonačelnika Novske Marina Piletića i njegove suradnike, predstavnike županijskih i gradskih prosvjetnih i drugih ustanova te hrvatskih branitelja i rodbine poginulih branitelja na otvorenju je bio nazočan i požeški biskup Antun Škvorčević zajedno s Ivicom Žuljevićem, predstojnikom Ureda Požeške biskupije za katoličke škole, Milanom Vidakovićem, župnikom Župe sv. Luke u Novskoj i novljanskim dekanom te Pericom Matanovićem, župnikom Župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj. Program su pjesmom otvorila vrtićka djeca, a potom je ravnateljica Vrtića Ljerka Vidaković pozdravila sve naznačene izrazivši zadovoljstvo što je novljanski Vrtić „Radost“ sa svojih 200 djece u novim prostorima dobio mogućnost prihvati još četrdesetak mališana.

Biti kao djeca

Potom je biskup Škvorčević pozdravio naznačene podsjetivši kako je djelovanje Požeške biskupije na odgojno-obrazovnom području služenje Crkve životu i pomaganje roditeljima u njihovoj dragocjenoj zadaći. Nakon navještena evanđelja o Isusovu primanju i blagoslovljivanju djece, biskup je utvrdio kako su vrtićka djeca u svojoj pjesmi na početku programa posvjedočila da ozbiljno shvaćaju snove, sunce i zvijezde, leptire i ptice te se kreću u svijetu kojeg smo mi stariji izgubili.

Rekao je kako Isus u evanđelju tvrdi da trebamo biti kao djeca da bismo ušli u Kraljevstvo Nebesko, u životnu stvarnost kojoj pripadamo i da je

to Kraljevstvo razina postojanja koju djeca dohvataju svojom izvornom otvorenošću, jednostavnosti i osjetljivošću. Utvrdio je da se Isus i djeca razumiju te da bi stoga bila šteta da on ne bude prisutan u novom Vrtiću, da blagoslivlja i grli djecu, na njih polaze svoje ruke te ona po njemu budu uzdigнутa u Božji svijet radosti i mira. Parafrazirao je Isusove riječi te rekao naznačima da ne prijeće malenima da dodu k njemu.

„Djelovanje Požeške biskupije na odgojno-obrazovnom području služenje je Crkve životu i pomaganje roditeljima u njihovoj dragocjenoj zadaći“, istaknuo je biskup Škvorčević.

Svićećica – Dan posvećenog života u Požegi

Iz homilije biskupa Antuna

Uhomiliji je biskup podsjetio nazočne vjernike da smo posredstvom medija svakodnevno u Hrvatskoj dionici stanju u kojem je gotovo sva pozornost usmjerenja na negativno, zlo i nemoćno što nas zaustavlja na površini stvarnosti, ne vidimo joj dubinu i nismo njezinii dionic. Rekao je da nas slavlje blagdana Prikazanja Gospodinova u hramu želi uključiti u višu razinu postojanja, u Božju stvarnost života kako bismo usred nemoći hrvatskog društva vjerom iskusili i svjedočili ono što Bog ostvaruje za nas u Isusu Kristu. Istaknuo je da tome želi poslužiti i Božja riječ koju smo navijestili. Spomenuo je da nas ona suočava s tri hrvamske procesije; onom prorokom Malahije u prvom čitanju, Isusovom u evanđelju te našom u Katedrali. Protumačio je kako prorok Malahija, čije ime znači *glasnik Božji*, navješta da će u hram doći glasnik Božji i očistiti sve ono što je u njemu nečisto te prijeći iskustvo Božje prisutnosti te da se to proročstvo ispunilo kad su Jo-

sip i Marija donijeli dijete Isusu u hram da ga prikažu Bogu po Mojsijevu zakonu o čemu govorii evanđeoski ulomak. Dodaо je da nam drugo čitanje iz Poslanice Hebrejima posvješće kako je Sin Očevo taj glasnik Božji koji je utjelovljenjem postao našim krvnim srodnikom, preuzeo na se našu nečistoću i ranjenost zlom i grijehom te žrtvom na križu posvjedočio potpunu vjernosti volji Očevoj, očistio nas svojom krvlju. Istaknuo je biskup kako je Isusovo tijelo živi hram u kojem je na križu prikazana čista žrtva po kojoj smo otkupljeni za Boga te u krštenju postali dionicima te stvarnosti. - Mi smo se većeras u našoj Katedrali svrstali u malu procesiju da bismo posvjedočili da smo ona povorka koja je krenula s Isusom te ga prati od prikazanja u jeruzalemskom hramu do njegova konačnog prikazanja na križu, rekao je biskup.

Utvrđio je kako je značenje te povorce koja s Isusom hodii kroz povijest prepoznao starac Šimun, čovjek pravedan i bogobojazan, pun Duha Svetoga, čije oči vide iznad zla i nemoći svakodnevice. Spoznao je da je dijete Isus, kogeg njegovi siromašni roditelji prikazuju u hramu, svjetlo

koje prosvjetjuje sve narode i koje je slava Izraela. Biskup je rekao da su proroci ljudi koji prosvijetljeni Duhom Božjim gledaju sebe i svjet Božjin pogledom i vide da usred ljudskih nemoći pobjeđuje Božja ljubav. Nerijetko smo nezadovoljni, rekao je, što se naše ljudske nade ne ostvaruju, ali možemo biti sretni poput starca Šimuna i proročice Ane što se na nama ostvaruju Božja iščekivanja i nade.

Nazočne redovnike i redovnice biskup je podsjetio da su u svom krštenju već bili prikazani Bogu, ali da su tome dodali još jedno svoje životno prikazanje, kad su se - ne vlastitom pobudom, nego poticajem Božjim - opredijelili živjeti evanđeoski siromaštvo, poslušnost i čistoću radi Kraljevstva Nebeskog te povjerovali Isusovoj paradosalnoj riječi da će sve dobiti onda kad se svega odreknu. Rekao je još da je po njihovom oduševljenom opredjeljenju za Isusa Krista u svetim zavjetima na svoj način prisutno u Hrvatskoj Kraljevstvu Božje te da su oni svojim životom pozivljidima da ne stvaraju podjele, međusobno se ne svadaju i ne budu zli, nego da se uključe u djelo koje je Bog ostvario u Isusu Kristu te postanu dionicima njegova bogatstva.

blagoslovom svjeća. Biskup je u pozdravu podsjetio na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu četrdeset dana nakon Božića izrazivši radost što se redovnici i redovnice na Dan Bogu posvećenih osoba pridružuju drugim vjernicima na slavlju u Ka-

tedrali, majci crkvi požeške mjesne Crkve u kojoj ostvaruju redovničko poslanje, obnavljajući danas svoje predanje i vjernost Isusu Kristu po svetim zavjetima.

Nakon homilije nazočni redovnici i redovnice s upaljenim svjećama

izrazili su zahvalnost Bogu za dar poziva te predvodenju svojim predstavnicima obnovljujući danas svoje poslušnost i čistoću.

Na završetku misnog slavlja biskup je čestitao redovnicima i redovnicama Dan posvećenog života

te zahvalio na služenju u Požeškoj biskupiji. Zahvalio je fra Milanu Kristiću, povjereniku za redovnice, na doprinisu u organiziranju duhovnog programa kao i p. Hrvoju Mrvaku za riječ koju je uputio osobama posvećenog života.

Izaslanstvo Pečuške biskupije posjetilo Požešku biskupiju

Izaslanstvo Pečuške biskupije u Mađarskoj na čelu s biskupom Györgyjem Udvardyjem posjetilo je 1. veljače Požešku biskupiju. Uzbiskup je bio kancelar Attila Szép, ekonom Péter Dohóczki, voditeljica europskih projekata Zsófia Hajdú, voditeljica Odjela za pastoral turizma Anita Bozóky te članica hrvatskog odjeljenja Milica Klaić Taradija. U Biskupskom domu u Požegi primio ih je biskup Antun Škvorčević zajedno s prepoštom požeškoga Stolnog kapitola Ivicom Žuljevićem, voditeljem poslova u Uredu za gradnju Josipom Lukićem, direktoricom Regionalne razvojne agencije Požeško-slavonske županije – PANORA d.o.o. Senkom Horvat. Požeški domaćini razgovarali su s gostima iz Mađarske o različitim temama pastoralne suradnje između dviju biskupija, o uzajamnom posjetu svećenika, hodočašću vjernika u Voćin i Marija Jud, susretu katoličkih škola te razmjeni na kulturnoj razini. Posebnu pažnju posvetili su pitanju

Susret biskupa Škvorčevića i ministrike Obuljen Koržinek

Uprostorima Ministarstva kulture u Zagrebu 7. veljače održali su radni sastanak biskup Antun Škvorčević, član Biskupske komisije Hrvatske biskupske konferencije za odnos s državom, zadužen za pitanja crkvene kulturne baštine, te ministrica kulture Republike Hrvatske Nina Obuljen Koržinek, članica Komisije Vlade Republike Hrvatske za odnose s vjerskim zajednicama. Razgovarali su o pitanjima provedbe *Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture te o početku rada Mješovite komisije Katoličke Crkve i Republike Hrvatske za očuvanje kulturne i umjetničke baštine Katoličke Crkve*. Razmotrili su i razloge zbog kojih još nije ostvareno ono što je utvrđeno *Sporazumom između Vlade Republike Hrvatske i Hrvatske biskupske konferencije o povratu crkvenih matičnih knjiga, knjiga stanja duša, ljetopisa i drugih knjiga koje su u vrijeme komunističkog režima nezakonito oduzete Katoličkoj Crkvi*, potpisanim 31. listopada 2005. u kojem je propisan točan postupak provedbe članka 13. točke 5. spomenutog *Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske*. Biskup i ministrica među ostalim su razgovarali i o određenim načelima koja bi valjalo primijeniti u formuliraju pojedinih zakona Republike Hrvatske kako bi oni bili realno ostvarivi s obzirom na specifičnost crkvenih ustanova na koje se odnose kao što su crkveni muzeji, arhivi i knjižnice. Osvrнуli su se i na neka aktualna pitanja obnove i čuvanja spomenika vjerske kulturne i umjetničke baštine te umjetničkih djela u vlasništvu Katoličke Crkve. U biskupovoj pratnji bio je Ivica Žuljević, član Mješovite komisije Katoličke Crkve i Republike Hrvatske za očuvanje kulturne i umjetničke baštine Katoličke Crkve, a uz ministricu je bio Ivica Poljičak te Davor Trupović, članovi iste Mješovite komisije.

Duhovne vježbe za svećenike u Velikoj

Od 4. do 7. veljače u Domu Sv. Augustina u Velikoj održane su duhovne vježbe za svećenike Požeške biskupije, prvenstveno mlade do deset godina svećeništva. Vodio ih je isusovac p. Niko Bilić, profesor Svetog pisma Starog zavjeta na Filozofsko-teološkom studiju Družbe Isusove u Zagrebu na temu *Sentire cum Ecclesia-biblijski temelji crkvenosti*. Završno euharistijsko slavlje 7. veljače predvodio je biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući nazočne svećenike, biskup je utvrdio da je njihovo sudjelovanje na duhovnim vježbama znak odgovornosti za sebe osobno kao i za crkveno poslanje koje im je povjereno. Pozvao ih je da se na završetku duhovnih vježbi učvrste u onome što trebaju biti kao ljudi i kao svećenici.

U homiliji ih je upitao kako su i kavi su, rekavši da od onoga kakvi su ovisi i kako su. Utvrdio je da su sami sebi, nakon Boga, prva i najvažnija činjenica i da je zato važno imati hrabrosti zaustaviti se pred samim sobom, pogledati si u oči i iskreno se zapitati kakvi su. Spomenuo je kako mu je drag ispit savjeti pjesnika Tina Ujevića, koji je sebi govorio da je on ono što je u dubini svoga srca i savjesti, a da je drugo oko njega tek igra i privid. Podsetio je na Isusovo upozorenje u današnjem evandeoskom ulomku da jedinstvenost i neponovljivost njihove osobe, dubina njihova bića može postati nečista. Rekao je da je njihovo poslanje nastojati biti čist i služiti ljudima i da oni budu očišćeni snagom Isusa.

Duhovne su vježbe prigoda da si postave to važno pitanje i da onda pred Bogom ponizno priznaju kako možda premalo vremena posvećuju ispitu svoje duše i čistoći savjesti, njegovajući duhovnosti. Potaknuo ih je da se odupru ravnodušnosti prema vlastitoj duši i prihvate izazov biti svećenicima osjetljive i dobro oblikovane savjesti koji svoje srce nastoje održavati čistim jer će samo na taj način biti duhovno snažni hrvatski ljudi.

Podsetio je nazočne svećenike da iznutra mogu rasti samo u povezanih s Bogom, u molitvi kojom sebe neprestano stavljaju u dimenzije onostranosti. Kad molitva nestane, ostaju privezani za malo, ukopani u sitno, nikamo se ne mogu pokrenuti. Zamolio je Gospodina i njegovu Majku da pomognu svećenicima rasti u iskrenosti srca, čistoći njegove riječi

te da ljudima u Slavoniji budu snažni duhovni orientirani.

Na kraju misnog slavlja biskup im je poručio da, vraćajući se s ovih duhovnih vježbi u svoje župe, Bogu kažu kako unatoč njihovoj slabosti može s njima računati u vršenju svećeničkog poslanja koje im je povjerio. Zahvalio je p. Niki Biliću na predvođenju duhovnih vježbi, a svim svećenicima na sudjelovanju.

Biskup Škvorčević svećenicima je poručio da su sami sebi, nakon Boga, prva i najvažnija činjenica i da je zato važno imati hrabrosti zaustaviti se pred samim sobom, pogledati si u oči i iskreno se zapitati kakvi su.

Formacijsko-duhovni susret djelatnika katoličkih škola Požeške biskupije

Biskup je pozvao djelatnike u katoličkim školama da ne podlegnu mnijenju koje određene interesne skupine u posljednje vrijeme stvaraju u medijima kako u Hrvatskoj nema uvjeta za uspješan život i da zbog toga što prije iz nje treba otići, nego da sami u svojoj slobodi budu oduševljeni i čvrsto opredijeljeni za život u njegovim temeljnim vrijednostima po mjeri Isusovoj.

U maloj dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi 13. siječnja održan je redoviti zimski formacijsko-duhovni susret svih djelatnika katoličkih škola u Požeškoj biskupiji. Među 120 djelatnika iz pet katoličkih škola, predvođenih svojim ravnateljima, a na čelu s predstojnikom Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivicom Žuljevićem, bio je i biskup Antun Škvorčević. Središnji dio programa bilo je izlaganje prof. dr. sc. Dijane Vican pod naslovom *Kurikularna reforma*. U predavanju je naglašeno da su razumijevanje i kvalitetna komunikacija osnovni preduvjeti dobroj suradnji i provedbi kurikularne reforme koja se ne može provoditi djelomično nego na svim razinama obrazovanja, od vrtića do poslijediplomskog studija. U zaključku je profesorica istakla kako je ponosna na hrvatski obrazovni sustav, ali i svjesna pogrešaka koje se trebaju ispravljati.

Nakon kratkog odmora predstojnik Žuljević moderirao je drugim praktičnim dijelom susreta. Upoznao je prisutne s aktivnostima i dogadanjima u Biskupiji te ih potaknuo da se aktivno uključe u život

mjesne Crkve. Nakon rasprave i predavanja susret se zaključio euharistijskim klanjanjem u katedrali sv. Terezije Avilske i zajedničkim druženjem u prostorima Odgojno-obrazovnog centra.

Rukopoložen novi biskup Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj

»Izabrala Vas je Isusova ljubav, razlivena u srcima vjernika te stoga Vaša služba nadilazi konfesijske granice. Prepoznajemo Vas u tom svjetlu vjere te se radujemo što ćete, nošeni snagom Isusova Duha, djelovati na dokidanju podjela, promicanju povjerenja, na prihvaćanju svih krštenih kao Isusovih prijatelja, na izgrađivanju zajedništva.« (mons. Antun Škvorčević)

U kalvinskoj crkvi u Hrastinu nedaleko Osijeka 19. siječnja održano je svečano bogoslužje tijekom kojega je gospodin Petar Sen, novoizabrani biskup Reformirane kršćanske kalvinske Crkve u Hrvatskoj, rukopoložen i uveden u službu. Uz brojne uzvanike iz Hrvatske i inozemstva, napose iz Mađarske, na slavlju su bili nazočni mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit te mons. Antun Škvorčević, požeški biskup i predsjednik Vijeća HBK za ekumenizam i dijalog. Biskup Škvorčević u pozdravnom je govoru uputiv novom biskupu sljedeće riječi:

„Veleštovani gospodine biskupe Petre Sene! Želio bih u ovoj svećanoj prigodi podsjetiti na Isusove riječi: ‘Ne izabrate mi mene, nego ja izabram vas i postavim vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaštite u moje ime’ (Iv 15, 16). Svjedoci smo različitih izbora u našoj svakodnevici; interesnih, časnih, nepoštenih, s dobrim ili promašenim ishodom. Navedene Isusove riječi usmjeruju našu pozornost na njegov način biranja. Na vrhuncu poslanja, prije svoje muke, smrti i

uskrnsuća, Gospodin uvjerao učenike kako ih je izabrao ljubavlju koju žive Otac i Sin u snazi Duha Svetoga. Podseća kako ih bira vlastitom inicijativom, nezasluženo, prije ikakva njihova htijenja te da između sebe i njih uspostavlja onaj odnos ljubavi koji postoji između Oca i Sina. Naziva ih prijateljima jer im je objavio sve što je čuo od Oca. Taj Isusov izbor pokreće je učeničke slobode, vjere kao odgovora na Gospodinovu inicijativu. U svetom krštenju, temelju zajedništva Crkve, postali smo dionicima Božje ljubavi koja nas je u Isusovu križu izabrala da budemo njegovi prijatelji. Biti Isusov prijatelj više je nego biti učenik i polazište je svakog našeg ljudskog biranja u Crkvi.“

trojstvenog života, članom zajedništva Crkve. Birani ste iz svijesti te ljubavi koja ne može pogriješiti. Stoga Vam u svoje vlastito ime, u име Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog te u име nazočnog mons. Đure Hranića, đakovačko-osječkog nadbiskupa i metropolita od srca čestitam izbor i uvođenje u službu predstojnika Reformirane kalvinske kršćanske Crkve u Hrvatskoj. Izabrala Vas je Isusova ljubav, razlivena u srcima vjernika te stoga Vaša služba nadilazi konfesijske granice. Prepoznajemo Vas u tom svjetlu vjere te se radujemo što ćete - nošeni snagom Isusova Duha - djelovati na dokidanju podjela, promicanju povjerenja, na prihvaćanju svih krštenih kao Isusovih prijatelja, na izgradivanju zajedništva.“

SUSRETI MINISTRANATA U POŽEŠKOM KOLEGIJU

Služenje kod oltara privilegirano je mjesto stoga i ne čudi da su brojni svećenici svoj poziv otkrili i u njemu stasali upravo kao ministranti. Povjerenstvo za duhovna zvanja poziva svećenike da još više truda posvete radu s ministrantima. Budući da se u Kolegiju trenutno formiraju i aspiranti u kojima sazrijeva klica svećeničkog poziva, primjer njihova života mogao bi pomoći mladićima u župama pri rastu i otkrivanju vlastitoga poziva.

Pozivamo stoga župnike da prijave ministrante sedmog i osmog razreda osnovne škole te srednjoškolce na dvodnevni susret u Kolegiju Požeške biskupije u Požegi. Onde će imati priliku kroz molitvu, igru, razgovor i svjedočanstvo sudjelovati u životu Kolegija. Prijave prima Marijan Pavelić, prefekt u Kolegiju. Program započinje subotom u 9,00 sati i završava nedjeljom u 13,00 sati.

Susreti će se održavati korizmenim vikendima na dekanatskim razinama prema rasporedu:

- 17. i 18. veljače – Novljanski i Pakrački dekanat
- 24. i 25. veljače – Virovitički i Slatinski dekanat
- 3. i 4. ožujka – Našički i Pleternički dekanat
- 17. i 18. ožujka – Novogradski i Novokapelački dekanat
- 24. i 25. ožujka – Požeški i Kaptolački dekanat

Primopredaja službe predstojnika Nacionalnog ureda za katoličke škole

U prostorima Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu, 31. siječnja obavljena je primopredaja službe predstojnika Nacionalnog ureda za katoličke škole. U prisutnosti Antuna Škvorčevića, požeškog biskupa i predsjednika Vijeća HBK za katolički odgoj i obrazovanje te Petra Palića, generalnog tajnika HBK, Ivana Petrk ud. Mokri, donedavna voditeljica spomenutog Nacionalnog ureda predala je Ured s njegovim arhivom i drugim predmetima Ivici Žuljeviću, novoizabranom predstojniku Ureda na nedavnom izvanrednom plenarnom zajednici HBK. Ujedno je čin primopredaje nadzoričio i Hrvoje Tikvić, novi tajnik Ureda. Biskup je podsjetio nove dužnosnike na ulogu i zadaće koje ima Nationalni ured s obzirom na funkciranje jedinstvenog sustava katoličkih škola u Hrvatskoj sukladno Zakoniku kanonskoga prava, provedbenom Ugovoru između HBK i Vlade RH o katoličkim osnovnim i srednjim školama, propisima Republike Hrvatske, te Odredbama HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama. Za izvršavanje tih zadaća formirano je pri Uredu Povjerenstvo za trajnu formaciju djelatnika katoličkih škola, koje će se pobrinuti za susret te vrste u idućem mjesecu travnju. Pored toga, zaključeno je da za provedbu Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture, koji predviđa vlastiti kurikulum katoličkih škola, pri Uredu nastavi s radom Povjerenstvo za izradu plana i programa katoličkih škola u čijem je sastavu Odbor za srednje škole te Odbor za osnovne škole s novim voditeljem koji će uskoro biti postavljen. Konačno, dogovoren je da Nacionalni ured razmotri do sadašnje funkciranju Odredbi HBK o katoličkim osnovnim i srednjim školama, koji je potvrđen ad experimentum na tri godine, te da za proljetno plenarno sastojanje HBK u travnju ove godine pripravi prijedlog njegovih eventualnih promjena.

Susret bračnih parova u Požegi

Uz iskrenu i otvorenu međusobnu komunikaciju za sretan i uspješan brak važne su i druge pozitivne navike - gajenje osjećaja koji čine dobro bračnom drugu, oprez u komunikaciji u teškim okolnostima, neprestana međusobna briga, trijada: molim, hvala, oprosti te ustrajanje u zajedničkoj molitvi, naglasio je predavač Želimir Žuljević.

U četvrtak 8. veljače u Dvorani sv. Terezije Avilske održan je susret za bračne parove povodom obilježavanja Svjetskog dana braka, a na temu *Ne slažemo se u mnogim stvarima – kako (onda) komunicirati u braku*. Povjerenica za pastoral braka i obitelji Požeške biskupije i voditeljica Centra Za život i obitelj Ana Matković u pozdravu je naglasila kako je današnja aktivnost posvećena bračnim

parovima kao stupu obitelji koja je temelj društva, a u cilju isticanja bračne vjernosti, žrtve i radosti u svakodnevnom bračnom životu.

Susret je započeo recitalom *Brak je mrak* koji je pripremila dramska skupina učenika 1. razreda Katoličke osnovne škole pod vodstvom učiteljice Anite Rašić. Dramska skupina Katoličke gimnazije, predvodena profesoricom Marijanom

Čorlukom, scenskim prikazom *Gospodin i gospoda Smith* uveli su prisutne u temu.

Psihologinja Silvija Crnković upoznala je prisutne s urođenim i stечenim spolnim razlikama između muškaraca i žena koje imaju utjecaj na način komunikacije, a po čemu se razlikuju sretni i nesretni parovi. Potaknula je prisutne neka u bračnoj komunikaciji više koriste one potencijale koji mogu donijeti najviše životnih plodova poput oprštanja, slušanja, povjerenja, poštovanja, prihvaćanja i pregovaranja o onome u čemu se ne slažemo. Između izlaganja predavača prisutni su pogledali video-snimku *Stavovi učenika katoličkih škola o braku* koja je nastala u

BISKUP PRIMIO TAJNIKA UDRUGE ZA VJERSKU SLOBODU

U Biskupskom domu u Požegi biskup Antun Škvorčević primio je 10. veljače dr. Dragutinu Mataku, glavnog tajnika Udruga za vjersku slobodu u Republici Hrvatskoj zajedno s dr. Tihomirom Brkićem, adventističkim pastorom iz Požege. Razgovarali su o pitanjima kršćanskog svjedočenja u Hrvatskoj, međusobnom poštovanju, ekumenskim odnosima te suradnji na određenim područjima. Posebnu pozornost posvetili su vjerskim školama u Hrvatskoj te onome što im je zajedničko s obzirom na zakone Republike Hrvatske i različito zbog njihovih specifičnosti.

POŽEŠKE TRIBINE ČETVRTKOM – KORIZMA 2018. –

»I podoše za njim«

22. veljače 2018. – IVICA LULIĆ

Pronaći životni smisao i cilj u današnjem svijetu
(Svjedočanstvo dr. Tomislava Ivančića)

1. ožujka 2018. – DAVORIN IVO STIER

Kršćanska demokracija u Hrvatskoj i Europi,
uloga kršćana u politici

8. ožujka 2018. – MARIN MILETIĆ

Hrvatski mladi u potrazi za budućnošću

15. ožujka 2018. – STJEPAN LICE

Vjera i kultura vedrine

22. ožujka 2018. – TONČI MATULIĆ

Obitelj pred suvremenim izazovima

Najviše volim pjevati Bogu na slavu!

Piše: Višnja Mikić • Fotografije: Višnja Mikić i obiteljski album

Ako je točna ona *Tko pjeva, dvostruku moli*, onda Dajana Adžić, rod. Blažević iz Rešetara *dvostruku moli* od trećeg razreda osnovne škole. Tada je pjevala na valentinovskoj zabavi u školi i osvojila treće mjesto. Vježbala je s učiteljicom razredne nastave, a onda je u višim razredima, uz glazbeni odgoj, vježbala i solo pjevanje. Nekoliko godina pjevala je na manifestaciji *Novigradiško glazbeno ljetno*, a kasnije snimila šest pjesama, od kojih pet duhovnih. Predstavila se zatim na *Bono-festu*, pa na *Uskršnju*, nastupala s novigradiškim zborom mladih *Nebeski znak*.

Završila je gimnaziju u Novoj Gradiški, a zatim trogodišnji studij Upravnog prava na Veleučilištu u Požegi. Već treću godinu radi kao pomoćnik u nastavi, sada u Područnom odjelu Štivice staropetrovosekske osnovne škole.

Za moj vjerski odgoj veoma je zaslužan tadašnji rešetarački župnik Luka Slobodanac koji je bio moj uzor i molitveni voditelj u djelatnosti. Uključio me i u pripremu i snimanje vjerske katoličke emisije. Svoju vjeru i danas nastojim živjeti sudjelovanjem u brojnim župnim aktivnostima, zajedničkom obiteljskom molitvom, pomaganjem najpotrebnijima.

Volim djecu, naročito onu s posebnim potrebama. Razmišljam o dodatnom polaganju pedagoške razlike pa da im se potpuno mogu posvetiti. Dok vozim od Rešetara do Štivice i nazad, pjevam. Pjevam kod kuće, sama i u društvu. Uvijek rado zapjevam. To mi čini zadovoljstvo. U svojoj Župi Krista Kralja pjevala sam najprije u malom zboru, potom sam postala čitač. Nakon kratke pauze, nastavljam čitati i postajem član velikog zbora. Prošlog ljeta osnovali smo u župi i *Band mladih* koji još treba dobiti ime. Pjevam i u Hrvatskom pjevačkom društvu *Graničar* Nova Gradiška koje ima dugu i kvalitetnu glazbenu tradiciju – ističe Dajana.

Nekoliko je godina bila i među suradnicima vjerske katoličke emisije na Radio postaji Nova Gradiška.

kao Danijela ili Jelena Rozga, ali otisla sam drugim smjerom, u duhovnu glazbu. Za sada imam snimljenih pet takvih skladbi. Autor im je Ivo Šepa rović, osim, meni najdražoj pjesmi *Križ života*. Tu je pjesmu napisala Katica Blažon iz Čakovca i objavila je, među ostalima, u svojoj zbirci. Šepa roviću se svidio tekst, nazvao je autoru, tražio suglasnost za izvođenje, a ona je ganuto rekla kako je tu pjesmu posvetila bolesnom sinu (od rođenja imala cerebralnu paralizu). Pjesma *Križ života* snimljena je pa sam upoznala autoricu i njezinog sina Stjepana koji pjesmu i danas rado sluša – objašnjava Dajana.

Kako je nastao Band mladih?

Spontano. Naime, jedna udavača izrazila je želju da joj pjevamo na vjenčanju. Pribavila je note mise i skladbi koje je jednom čula u Medugorju, a mi smo nakon kraćeg vremena sve uspješno uvježbali i izveli. Tako je sve počelo prije malo više od pola godine. Imamo četvero u bendu, a jedan član školuje se u Bakru pa onda pjesme i nastupe prilagodimo, koliko možemo, njegovim dolascima kući. Sudjelujemo, uz mali i veliki zbor naše župe, u župnim svečanostima. Svida nam se način pjevanja grupe *Ben Hur* koja

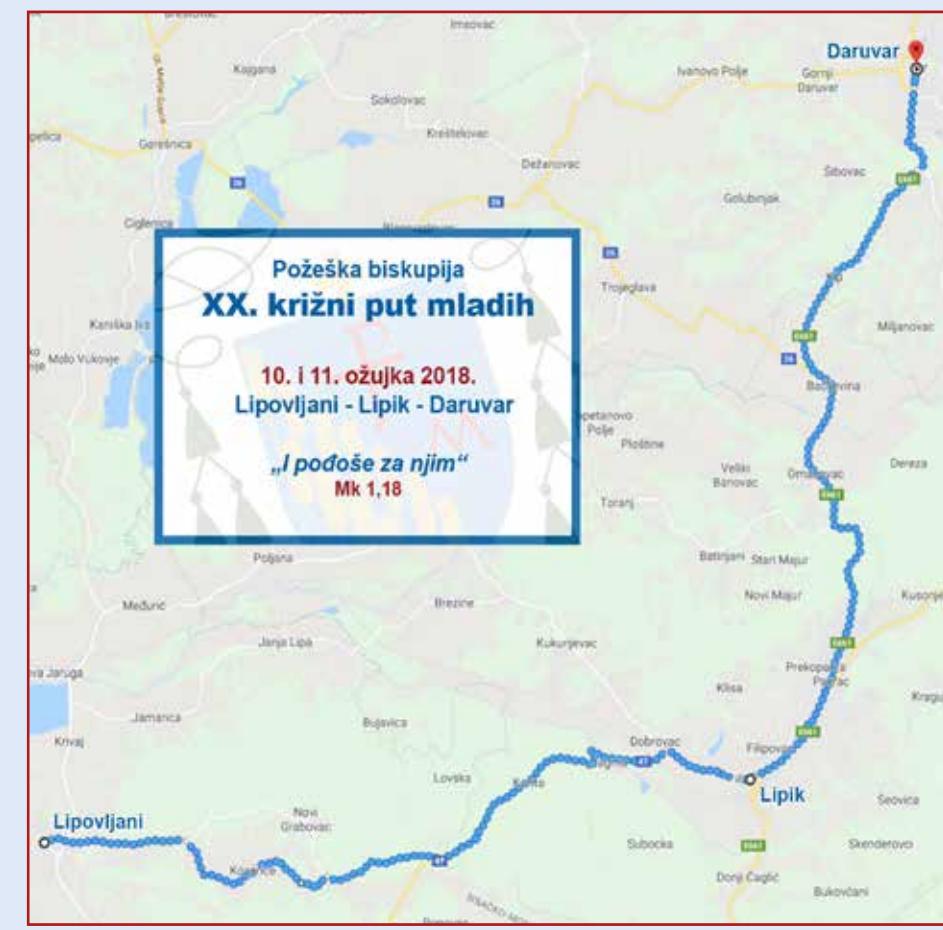
u nekim skladbama koristi i harmoniku. Budući da i sami imamo takvu mogućnost, razmišljamo o nekoliko skladbi uz pratnju harmonike - dodaje naša sugovornica.

Ističe da u župi ima dosta djece i mladih i voljela bi da se i oni više uključuju u župne aktivnosti, a posebno djeca u mali zbor i među ministrante. Želi i dalje njegovati svoju duhovnu, vjerničku dimenziju i formaciju, na koju su utjecali najprije njezini roditelji koji su je od malena redovito vodili u crkvu i učili je različite molitvice.

Za moj vjerski odgoj veoma je zaslužan tadašnji rešetarački župnik Luka Slobodanac koji je bio moj uzor i molitveni voditelj u djelatnosti. Uključio me i u pripremu i snimanje vjerske katoličke emisije. Svoju vjeru i danas nastojim živjeti sudjelovanjem u brojnim župnim aktivnostima, zajedničkom obiteljskom molitvom, pomaganjem najpotrebnijima.

Zaključuje kako voli pjesmu i pjevat će dok može, prvenstveno Bogu na slavu. Želi izgraditi sebe kao osobu, kao vjernika, kao suprugu, a danas-sutra i kao majku. Vjera i obitelj trebaju biti na prvom mjestu, onda posao pa sve drugo, ističe.

Biskupijski križni put mladih

I podoše za njim
(Mk 1,18).

Jubilarni XX. biskupijski križni put mladih Požeške biskupije održat će se 10. i 11. ožujka 2018. na relaciji Lipovljani – Lipik – Daruvar. Dužina puta iznosi 49 kilometara. Geslo ovogodišnjeg križnog puta bit će *I podoše za njim* (Mk 1,18).

Program križnoga puta započinje okupljanjem u subotu, 10. ožujka, u 8:00 sati u crkvi sv. Josipa u Lipovljanim, a završetak prvog dana je u Lipiku prigodnim programom i noćenjem u tamošnjoj osnovnoj školi. Iz Lipika se u nedjelju, 11. ožujka u 8:00 sati, nakon motilitve u župnoj crkvi, kreće prema Daruvaru. U župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskog misno slavlje u 18,00 sati predvodi biskup mons. dr. Anton Škvorčević.

Mladi koji će ova dana sudjelovati na križnom putu trebaju ponijeti vreću za spavanje i podmetač jer se noći u školskim prostorima. Također je potrebno ponijeti hrana za dva dana, zaštitu od kiše, rezervnu odjeću i čarape, dobru obuću za hod te papuče za ulazak u školske prostorije. Križni put se ne odgada zbog lošeg vremena!

Svi zainteresirani trebaju se prijaviti u župnim uredima, a voditelji će svoje sudionike prijaviti najkasnije do 4. ožujka 2018. na broj mobilne 091/5325319 ili na e-mail adresu iva.certic@gmail.com Voditelji pojedinih skupina križnog puta pri dolasku u Lipovljane prijavit će svoje župe i predati kotizaciju koja iznosi 20,00 kuna.

Edukacije župnih animatora mladih

Upožegi i Novoj Gradiški 27. siječnja započeo je novi ciklus edukacija župnih animatora u Požeškoj biskupiji, odnosno mladića i djevojaka koji žele aktivnije sudjelovati u životu svojih župnih zajednica te biti suradnici svećenicima u njihovim pastoralnim aktivnostima. Edukacijski program za sudionike iz župa Katedralnog arhidiakonata održan je u Katoličkoj gimnaziji s pravom javnosti u Požegi. Radionice su vodili Josip Mijatović, Ana Katić Polak, Patricija Brdar, Ana Matković i Katarina Srebrović, a radom je koordinira Ivan Ereiz, župni vikar u Župi sv. Leopolda Mandića u Požegi.

Edukacijski program za sudionike župa Novogradiškog, Novokapelačkog i Novljanskog dekanata održan je u prostorijama Župe Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški. Radionice su vodili Krinoslav Juraković i Vesna Oršulić, a radom je koordinirao Ivan Štivičić, upravitelj Župe Kraljice Svetе Kunice u Novoj Gradiški. S programom osposobljavanja mladih za župne animatore iduće subote, 3. veljače, započet će i sudionici iz Virovitičkog, Slatinskog, Pakračkog i Našičkog dekanata u prostorijama Katoličke klasične gimnazije u Virovitici.

Katolički skauti u župi Stražeman

Oni su mladi, vjernici su i veže ih načelo – Bog, Crkva, Domovina! To su katolički skauti župe Stražeman, jedine takve udruge u Požeškoj biskupiji.

– Pripadamo Zdrugu katoličkih skauta Hrvatske koji djeluje u 9 biskupija, a mi smo prva župa u Požeškoj biskupiji gdje postoje katolički skauti, odnosno izviđači. Osnovani smo kako bi mladima bilo omogućeno savršenje živjeti kršćanski život u ljubavi prema Bogu, Crkvi i Domovini, u zajedništvu sa stvorenom prirodom i svakim čovjekom. Skauti su se počeli okupljati u listopadu 2016. godine, a duhovnik nam je župnik Robert Mokri - rekla je predsjednica katoličkih skauta u Stražemantu Ana Đaković.

Kateheze i radionice

U Hrvatskoj je Zdrug katoličkih skauta osnovan 2001. godine u Rijeci, a njegova

ve članove opisuju se, najkraće rečeno, kao Kristovu vojsku. Obećanja skauta su: obećajem da će poštovati Božje zakone i ljubiti svoju Katoličku Crkvu; obećajem da će ispunjavati zakone skauta i svaki dan učiniti nešto dobro; obećajem da će voljeti, čuvati i upoznavati svoju Domovinu.

– Skupine u skautima diljem svijeta variraju s obzirom na školski sustav. Zdrug katoličkih skauta u Hrvatskoj podijeljen je na *dabrove* (djeca do 1. razreda), *vučiće* (1. - 5. razred), *kune* (6. - 8. razred), *vukove* (1. razred srednje škole - 18. godina) i *čuvare* (stariji od 18. godina). U našoj župi, za sada, ima oko petnaest mlađih članova, čuvara i dvadesetak djece, odnosno vučića i kuna. Čuvari su se protekle godine okupljali i pripremali kako bi mogli voditi i okupljati mlađe generacije skauta - pojasnila je predsjednica Đaković.

Pripadamo Zdrugu katoličkih skauta Hrvatske koji djeluje u 9 biskupija, a mi smo prva župa u Požeškoj biskupiji gdje postoje katolički skauti, odnosno izviđači. Osnovani smo kako bi mladima bilo omogućeno savršenje živjeti kršćanski život u ljubavi prema Bogu, Crkvi i Domovini, u zajedništvu sa stvorenom prirodom i svakim čovjekom. Skauti su se počeli okupljati u listopadu 2016. godine, a duhovnik nam je župnik Robert Mokri - rekla je predsjednica katoličkih skauta u Stražemantu Ana Đaković.

Iskra ljubavi za toplinu doma

Akcijom *Iskra ljubavi za toplinu doma* Caritas Požeške biskupije želio se približiti socijalno ugroženim obiteljima i samcima u pomaganju podmirivanja osnovnih životnih potreba, odnosno nabavci drva za ogrjev i peći. Tijekom listopada, studenog i prosinca 2017. Caritas je opskrbio devetnaest obitelji drvima za ogrjev čija ukupna vrijednost iznosi 28.200,00 kuna te uz donaciju požeške tvrtke Plamen d.o.o. pomogao sedam obitelji pećima.

Korizmena akcija Donesimo nadu

Caritas Požeške biskupije provodi korizmenu akciju *Donesimo nadu* čiji je cilj ponuditi vjeroučenicima korizmene kasice i na taj način prikupiti novčana sredstva za nabavu školskih knjiga i pribora djeci iz mnogočlanih i siromašnih obitelji na početku nove školske godine.

Akcija se provodi u suradnji sa župnicima i vjeroučiteljima naše Biskupije te će se na poseban način predstaviti djeci i mladima kroz kateheze. Djeca će od svojih župnika i vjeroučitelja dobiti korizmene kasice za prikupljanje milodara, a i svi drugi vjernici mogu se uključiti u ovu akciju te korizmene kasice preuzeti u župnim uredima ili u tajništvu Caritasa (Vukovarska 7, Požega).

Na završetku korizme prikupljeni prilози за djecu mogu se uplatiti na žiro račun Caritasa Požeške biskupije HR4223860021130011296 (Vukovarska 7, Požega) s naznakom: **Korizmena akcija – Donesimo nadu** ili predati u tajništvu Caritasa radnim danom od 8 do 16 sati.

Humanitarni nogometni turnir Nisi sam

U suradnji s Katoličkom gimnazijom u Požegi Caritas 3. ožujka 2018. organizira humanitarni malonogometni turnir pod nazivom *Nisi sam*. Turnir će se održati u sportskoj dvorani Osnovne škole Ivana Gorana Kovačića u Velikoj, a cilj mu je povezati djecu i mlade u sportskom duhu i kršćanskog osjetljivosti za ljude u potrebi. Ujedno će se prikupljati finansijska sredstva za pomoći u liječenju dvije bolesne djevojčice iz požeške obitelji Kesić. Kupnjom ulaznice možemo im pomoći na putu ozdravljenja i uključivanja u redovni život.

Caritas Požeške biskupije zahvaljuje svima koji se nesobično uključuju u dobrovorne akcije te novčanim prilogom, hranom, higijenskim potrepštinama, odjećom i molitvom pomažu ljudima u potrebi. Neka im svima sv. Lovro, zaštitnik Caritasa, izmoli kod Gospodina obilje blagoslova.

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

Josip Kraljević

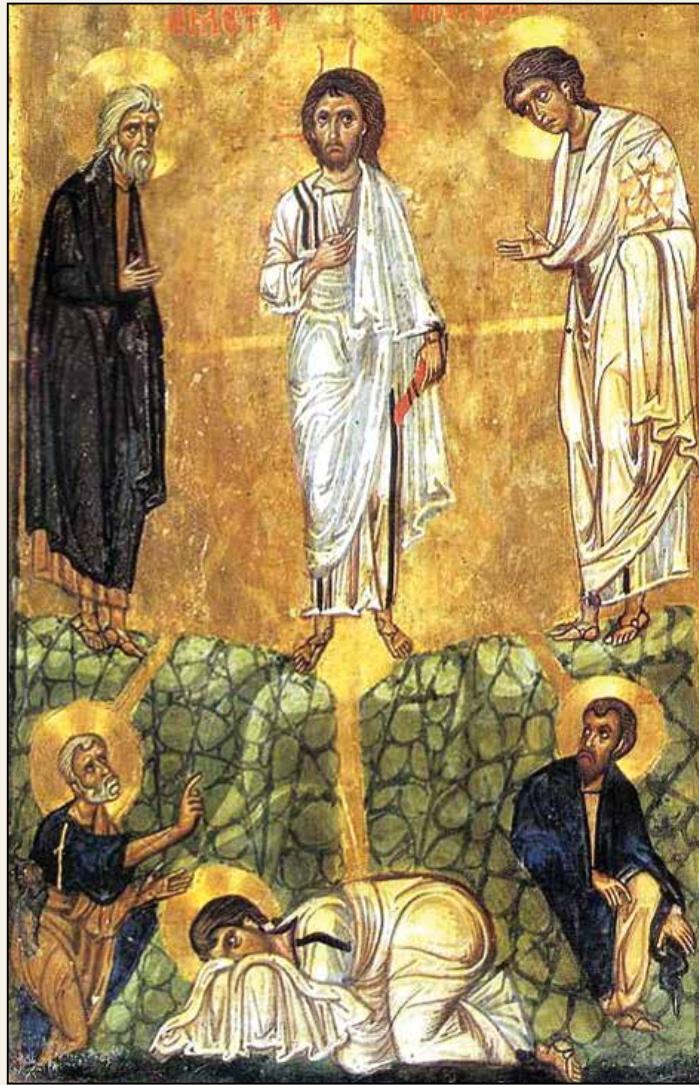
Prva korizmena nedjelja

Ključne riječi u misnim čitanjima ove nedjelje savez i kušnja. U prvom čitanju iz Knjige postanka slušamo kako Bog, sklapajući nakon općeg potopa savez s Noem i njegovim sinovima, čovječanstvu omoguće novi početak i otvara pred njim put u novi život koji više nikad neće biti uništen. Pripjevni psalm nas potiče da idemo tim Božjim putem, da hodimo njegovim stazama. Mnogo je putova koji vode u propast, a samo je jedan put koji vodi u vječni život – Krist Gospodin. U svojoj Prvoj poslanici apostol Petar podsjeća kršćane da je savez koji je po Kristu sklopljen s čovječanstvom konačni savez jer je po krštenju mjesto spasenja darovana svakome, a ne samo nekolicini kao u Noino vrijeme. U evanđeoskom ulomku susrećemo Isusa kako nadvladava kušnje Zloga kojima je izložen u pustinji i započinje javno djelovanje navještajući radosnu vijest spasenja. Crkva nas svake godine u korizmi poziva da uvijek iznova gradimo svoj osobni život i život zajednice na prokušanima temeljima njezina bogatog povijesnog iskustva, a to su molitva, post i pokora.

Druga korizmena nedjelja

Ključne riječi u misnim čitanjima ove nedjelje su žrtva i preobraženje. Starozavjetno čitanje iz Knjige postanka donosi, uz Isusovu muku, jamačno jedan od najdramatičnijih i najpotresnijih biblijskih tekstova uopće – Izakovo žrtvovanje. Slušamo kako Bog stavlja Abrahama na kušnju tražeći da mu žrtvuje toliko žudenog sina Izaka. Abraham bespogovorno izvršava Božji način, a Bog obilno nagrađuje njegovu vjernost obećavši mu vječni blagoslov i nebrojeno potomstvo. Abrahamova žrtva na brdu Morija pralik je Kristove smrti na Golgoti koja rađa novi narod Božjih otkupljenika. Pripjevni psalm veliča žrtvu i dragocjenu smrt pobožnika. U ulomku Poslanice Rimljanim apostol Pavao podsjeća nas na veličinu ljubavi Boga Oca koji radi nas nije poštedio ni vlastitog Sina, našeg trajnog zagovornika kod njega. Evanđelje donosi Markov opis Isusova preobraženja na gori. Promatramo kako se Isus preobrazio pred učenicima u naznačnosti Mojsija i Ilike, dvojice velikana Staroga zavjeta, i čujemo Očev glas koji potvrđuje Isusovo božansko, a nas poziva na poslušnost. Bog od nas zahtijeva da poslušamo njegovu riječ i onda kad je do kraja ne razumijemo. Bogu je naša žrtva mila i draga samo ako je plod naše bezuvjetne poslušnosti njegovoj volji.

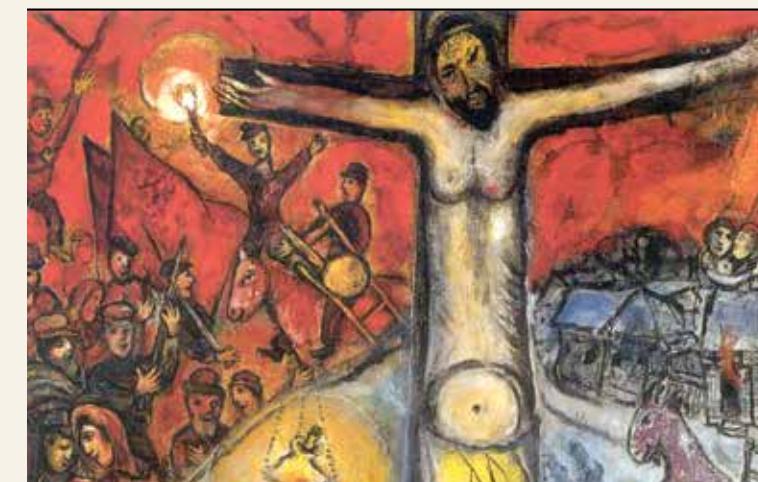

Treća korizmena nedjelja

Ključne riječi u misnim čitanjima ove nedjelje su zakon i revnost za Božji dom. U ulomku prvog čitanja iz Knjige izlaska slušamo kako Bog na gori Sinaju svom narodu posredstvom Mojsija daje zakon sadržan u Deset zapovijedi i određuje da njegov izraelski narod živi po tom zakonu. Kao baštinici tradicije i obećanja Starog saveza, mi kršćani preuzeли smo dekalog u svoj kršćanski život. Riječ je o Zakonu koji je savršen zato što je Božji kako veli današnji pripjevni psalm. U ulomku iz Prve poslanice Korinćanima, što ga slušamo u drugom čitanju, apostol Pavao ističe kako protivno svim ljudskim očekivanjima Mesija nije preuzeo zemaljsku vlast, nego je, naprotiv, umro poput zločinca. Time se obznanjuje logika Božjega djelovanja, najčešće suprotna ljudskim očekivanjima. U poznatom ulomku iz Ivanova evanđelja slušamo kako Isus izgoni trgovce iz jeruzalemskog hrama i navještaje svoju smrt i uskrsnuće, no učenici još nisu sposobni shvatiti značenje njegovih riječi. Ljudima je uvijek bilo teško razumjeti, a još teže prihvati vlastitu smrt. Nije li mrtvljene tijela postom i pokorom tijekom korizme duhovno vježbanje za vlastitu smrt u nadi uskrsnuća?

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAC I IZDAVAČ: Požeške biskupija
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • **UREDNIČKO VJEĆE:** Ivica Žuljević, Josip Kraljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • **LEKTOR:** Romana Thür
GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak **TISAK:** Denona, Zagreb • **ISSN:** 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Peta korizmena nedjelja

Ključne riječi u misnim čitanjima ove nedjelje su čistoća srca i život vječni. U starozavjetnom čitanju slušamo proroka Jeremiju kako navješta novi Savez koji će Bog sklopiti sa svojim narodom i koji će biti urezan u sámo čovjekovo srce. Konačno ispunjenje toga Saveza bit će u Kristu. No prije toga se ljudsko srce mora očistiti od grijeha, kako nas uči pokornički 51. psalm. U novozavjetnoj Poslanici Hebrejima slušamo kako Isus Krist sinovskom poslušnošću prihvata i podnosi muku i smrt te tako omoguće svima koji ga upoznaju i Kreću za njim da postanu dionici vječnoga života. U evanđeoskom ulomku susrećemo Isusa kako ponovno navješta svoju muku i smrt i dok on govori o sjemenu koje treba umrijeti kako bi donijelo plod, glas s neba potvrđuje da je on Sin Božji. Riječ Božja nas poziva da njemu, Sinu Božjem, služimo nepodijeljena srca, potpuno i bezgranično.

Četvrta korizmena nedjelja

Ključne riječi u misnim čitanjima ove nedjelje su vjera i nevjera. U prvom čitanju iz Druge knjige ljetopisa slušamo kako izraelski narod skreće se Božjeg puta i prepusta se oholosti, okrutnosti i idolatriji prezirući Božje pozive na obraćenje. Za kaznu Bog dopušta da ih poganski kralj Nabukodonozor vojno porazi i odvede u babilonsko ropstvo. No Božja srdžba ne prijeći ostvarenje obećanja - po perzijskom kralju Kiru Bog vraća Izraelce u domovinu. Bolno iskustvo njihova ropstva, ali i nada u povratak, opjevani su u pripjevnom psalmu. U Poslanici Efežanima apostol Pavao podsjeća kršćane efeške Crkve da su spašeni milošću opominjući ih da se ne pouzdaju u svoja djela i zasluge, već u milost Božju koju im je darovao Krist. U evanđeoskom ulomku susrećemo Isusa u noćnom razgovoru s Nikodemom. Bog je nekoć davno u pustinji izlijedio nevjerni izraelski narod po znaku maledene zmije koju je izradio Mojsije. Sada, u punini vremena po novom Mojsiju, Sinu svom Isusu Kristu, po kome je svjetlost došla na svijet, daje križ kao novi znak konačnog spasenja ljudskoga roda.

Toni Svitlanović, bogoslov i nogometni

Vjerujem da je župnik video u meni ono nešto, ali mi to nikada nije izravno rekao. Bilo je tu poticaja, gesta i riječi koje sam tek kasnije shvatio. Mudro je postupao sa mnom, pustio me da sazrijem kao osoba. I danas mi je veliki uzor od kojega pokušavam upiti mnoge stvari za buduće svećeničko služenje.

Kao i većina vrbovačkih dječaka, Toni Svitlanović djetinjstvo je provodio u središtu sela - u školi, župnoj crkvi sv. Jurja, a veoma rano i često - na nogometnom igralištu. Rođen u godini „Bljeska“ i u obitelji velikih domoljuba, odgajan je i rastao u ljubavi prema vjeri, obitelji i domovini. Otac Ivan i majka Milka nastojali su sve to usaditi u njega i njegovu mlađu braću; Luku (21 g.) i Mihaela (8 g.).

Župne aktivnosti

Osnovnu školu završio sam u Vrbovi, a gimnaziju u Novoj Gradiški. Iz sportske sam obitelji koja je dala odlične nogometare, tako da sam i ja od malih nogu naslijedio strast za nogometom. Moja generacija 1995. i godinu starija, 1994., bile su među najtalentiranjim nogometnim generacijama u Vrbovi, to svi znaju i kažu. Osvojili smo nekoliko kupova i naslova prvaka u našoj konkurenciji - kazuje Toni koji je od malih nogu bio prilično nestasnog i avanturističkog duha.

U drugom razredu osnovne škole počeo je ministirati, a kasnije se

Piše: Višnja Mikić • Fotografije: Obiteljski album

šokirani. Vidjeli su ga kao budućeg vojnika, vlakovođu, sportaša... Tu mu je veliki oslonac i sigurnost pružio župnik Stjepan Bakarić.

– Moj odnos sa župnikom Stjepanom od malih nogu bio je poseban. On je bio moj životni uzor. Osvajala me njegova jednostavnost, skromnost i ponizno služenje. Uvijek je bio tu za nas, posebno je volio kad bismo ga dočekali na hodniku škole i pričali o nogometu. O njegovim predavanjima na satu vjeroučenja dalo bi se napisati mnogo stranica. Svi su voljeli ići na vjeroučenja. Vjerujem da je vidio u meni ono nešto, ali mi to nikada nije izravno rekao. Bilo je tu poticaja, gesta i riječi koje sam tek kasnije shvatio. Mudro je postupao sa mnom, pustio me da sazrijem kao osoba. I danas mi je veliki uzor od kojega pokušavam upiti mnoge stvari za buduće svećeničko služenje - ističe Toni koji je sada na trećoj godini studija na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu.

– Ono što u djetinjstvu zavolio, teško napušta kasnije. Tako je sa mnom i nogometom. U bogosloviji imamo svoju sportsku dvoranu gdje se barem jednom ili dva puta tjedno igra odličan nogomet. Prošle godine osvojili smo turnir Celjske biskupije. Nažalost, za vrbovački „Omladinac“ sada rjeđe nalazim vremena, ali kad uspijem, uvijek se stavljam na raspolaženje klubu. Znam da to možda zvuči malo sebično i da nije moje baviti se nogometom, ali u Vrbovi je ovaj sport zakon i tako smo odgajani; tko god

Najdublje čežnje

Kaže kako je Božji poziv osjetio već kao ministrant, nešto ga je posebno privlačilo oltaru. No zbog nestasluka, primjerenih njegovoj dobi, misleći kako sjemenište nije za njega stalno je taj osjećaj za Božji poziv ostavljao negdje sa strane govoreći si kako ima vremena. Dolaskom u salezijansku zajednicu otkrio je najdublje čežnje i osjećaje svoga srca. Osjetio je, kaže, kako više ne može skrивati zov Gospodina i ostavljati ga za neka druga vremena. Odlučio je učiniti korak i reći: „Evo, Gospodine, stavljam Ti svoje srce na raspolažanje, učini s njim ono što Ti hoćeš!“ Reakcije roditelja i prijatelja, prisjeća se, bile su različite. Isprije je otac bio protiv, očekivao je kako će se prvi sin ženiti, brinuti za potomstvo i lozu Svitlanovića. Majka je bila radosna, malo zbumjena; prijatelji pomalo

ima talenta za nogomet, igrat će za svoj klub – poručuje Toni koji svjedoči da je psovka, nažalost, često postala sastavni dio nogometnih terena.

Ipak ga raduje što njegovi prijatelji-igraci pokušavaju dati sve od sebe da ružne riječi svedu na minimum. Najviše ga smeta što je danas sve manje djece na igralištima jer su zarođeni tehnikom.

Misli da je zadaća i odgovornost mlađih sportaša aktivirati djecu i mlađe. Spominje i katoličke kampove za mlade kao izvrstan način za promicanje sportske, druženja, pjesme i molitve, a tu su i taborovanja, pješačenja, hodočašća, križni putovi... Ističe da bi se, kao budući svećenik, volio posvetiti mlađima, osobito putem sportskih sadržaja. Smatra kako se i putem pastoralne sporta može puno dobroga učiniti za budućnost Crkve.

Dolaskom u salezijansku zajednicu otkrio je najdublje čežnje i osjećaje svoga srca. Osjetio je, kaže, kako više ne može skrивati zov Gospodina i ostavljati ga za neka druga vremena. Odlučio je učiniti korak i reći: „Evo, Gospodine, stavljam Ti svoje srce na raspolažanje, učini s njim ono što Ti hoćeš!“

Na blagdan Krštenja Gospodinova biskup Antun krstio deveto dijete obitelji Ament

Biskup je rekao da su svi oni koji su kršteni i primili sakrament svete Potvrde snagom Duha ucijepljeni u osobu Isusa Krista i kako je silno važno da oni u Hrvatskoj nastoje djelovati iz osjetljivosti za ono što Duh može ostvarivati i u najvećoj ljudskoj slabosti.

Na blagdan Gospodinova krštenja 7. siječnja biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu sv. Barbare u Jakšiću i tijekom euharistijskog slavlja krstio Patriciju, deveto dijete Rudolfa i Ivane Ament te Ritu-Rijanu, prvo dijete Marija i Martine Rotim. Na početku slavlja pozdravio je nazočne vjernike, posebno članove obitelji Ament, cestitao im i Zahvalio za rođenje devetog djeteta rekavši da je ono znak nove Božje i hrvatske nade u situaciji kad je u našoj domo-

vini više umiranja nego radanja. Također je pozdravio članove obitelji Rotim koji su na krštenje donijeli svoje prvo dijete. Roditeljima je rekao da će po svetom krštenju njihova djeca biti povjerena Isusu Kristu, pobedniku nad smrću, najvećoj ljudskoj nadi. Podsjetio ih je da današnjim blagdanom svete Potvrde snagom Duha ucijepljeni u osobu Isusa Krista i kako je silno važno da oni u Hrvatskoj nastoje djelovati iz osjetljivosti za ono što Duh može ostvarivati i u najvećoj ljudskoj slabosti.

bio proglašen ljubljenim Sinom, uspostavljen snagom Duha u svoje mesijansko poslanje.

U homiliji je biskup rekao nazočnim da je u Hrvatskoj na javnoj sceni prisutna određena grubost u međuljudskim odnosima, bahatost, manjak poštovanja i nepovjerenje istaknuvši da je to put kojim se nikamo ne stiže. Potaknuo ih je da danas promisle o onome što usred takvog stanja žele postići te do kuda i s kime kane do toga stići. Protumačio je i čitanja - u drugom čitanju ističe se da je posebnost Isusa Krista u tome što je pomazan Duhom Svetim te da nas je snagom ljubavi oslobođio od zla i smrti. U prvom pak čitanju Bog po proroku Izajiji poručuje da sluga Božji nije bahat, držak ni nasilan, ne nastupa ružnim riječima, ne lomi napukle trske, ne gasi stijena, ne buči, ponižan je i trpi što je sve djelo Duha.

U našem svijetu, nastavio je biskup, najviše nedostaje ljudi Duha koji bi snagom plemenitosti, dobrote, praštanja, ljubavi i drugim duhovnim moćima ostvarili prorod prema istinskom boljštvu u Hrvatskoj koji se ne može ostvariti nasiljem, zlobom i podmetanjima. Rekao je da su oni koji su kršteni i primili sakrament svete Potvrde snagom Duha ucijepljeni u osobu Isusa Krista i kako je silno važno da oni u Hrvatskoj nastoje djelovati iz osjetljivosti za ono što Duh može ostvarivati i u najvećoj ljudskoj slabosti.

Govoreći o događaju Isusova krštenja na Jordanu, biskup je spomenuo kako je Ivanovo krštenje vodom bilo samo znak da su ljudi spoznali nemoć ranjenosti zlom i odlučili obratiti se, oslobođiti se zarobljenosti negativnosti i vjerovati Bogu. Krst pak je ustanovio Isus Krist djevojke je Duha Svetoga po kojem Gospodin uljeva u nas svoju milost i svojom ljubavlju ulazi u naše nemoći i sebičnosti te ostvaruje novo stanje, čini nas sinovima i kćerima Božjim.

Na završetku misnoga slavlja biskup je ohrabrio supružnike Ament u njihovu životnom opredjeljenju i pozvao nazočne da mole za njih Božju mudrost i snagu kako bi mogli dobro kršćanski odgojiti svoju djecu.

VOĆINSKI ŽUPNIK MLADEN ŠTIVIN ČUVA NARODNU BAŠTINU SVIRAJUĆI STARE INSTRUMENTE

Piše i snimila: Višnja Mikić

Župnik zna svirati čak dvanaest tradicijskih puhačkih glazbala. Istiće kako svaki instrument ima vijek trajanja, a najbolje se čuva – sviranjem. Žao mu je što neka od tih glazbala u Slavoniji polako nestaju, ali raduje se što su neka oživjela pa se sve češće čuju.

Mladen Štivin, koji je već 10 godina župnik u Voćinu, uz brojne pastoralne obveze pronađe i vremena za očuvanje tradicije i narodne baštine - od Davora, sela u kojem je rođen, do Voćina gdje se spaja bogatstvo u različitosti tradicija Slavonije, Bosne, Srijema i Kosova.

Rijetki su oni koji se danas sjećaju velikih obitelji, nekadašnjih zadruga. Vlč. Štivin sjeća se kad ih je u Davoru za obiteljskim stolom bilo čak sedamnaestero. Njegova se obitelj među zadnjima u selu dijelila na manje obitelji.

Djed je bio glavni u kući i njemu su se *polagali računi* o svemu. Brinuo je i o konjima, a pomagala mu je baka kojoj je to bio drugi posao. Prvi je bio briga o svinjama. O kuhinji je brinula tatina tetka - djedova sestra, *stara divovjuka* koja se nije udavala. Pomagala joj je moja mama. Njih dvije brinule su i o kravama. Djedova sestra i moja strina vodile su brigu o čistoći kuće. Poslove u polju obavljali smo zajedno. Rano smo ustajali, a i djeca su imala svoje obveze. U kući se nikad nismo posvadali. Vladalo je zajedništvo, poslušnost, poštivanje starijih. Svaki član obitelji ulagao je sebe u zajednicu i samo tako velike obitelji mogle su živjeti i opstajati - objašnjava vlač. Štivin.

Kad je otisao u sjemenište iz rodnog sela, osim vjere i odgoja ponio je Mladen u srcu i duh tradicije i narodne baštine. Tome se raduje i danas.

Osim što je zaljubljenik u tradiciju pjesme i folklora, Mladen Štivin voli glazbene instrumente, posebno tradicijska puhačka glazbala kojih ima prilično mnogo; starih i novih. On zna svirati čak njih dvanaest. Istiće kako svaki instrument ima vijek trajanja, a najbolje se čuva – sviranjem. Žao mu je što neka od tih glazbala u Slavoniji polako nestaju, ali raduje se što su neka oživjela pa se sve češće čuju.

Ovdje djeluju dva kulturno-umjetnička društva: Kulturno-umjetnička udruga „Voćin“ koja njeguje slavonsku, šokačku tradiciju i folklor zapadne Slavonije, posebno šetana kola (*krivo kolo*) te KUD „Čeralije“ u Čeralijama koji njeguju folklor Hrvata s Kosova. Društva dobro surađuju; npr. kad KUD „Voćin“ organizira „Voćinsku kestenjadi“, KUD „Čeralije“ pomogne u pripremi i ujedno nastupa na manifestaciji. Folklorni program uvijek je prekrasan jer je svaki stanovnik u Voćin donnio svoje kulturu, baštine i tradicije, od Bosne i Srijema do Kosova, uz našu, slavonsku - ističe voćinski župnik.

Osim što je zaljubljenik u tradiciju pjesme i folklora, Mladen Štivin voli glazbene instrumente, posebno tradicijska puhačka glazbala kojih ima prilično mnogo; starih i novih. On zna svirati čak njih dvanaest. Istiće kako svaki instrument ima vijek trajanja, a najbolje se čuva – sviranjem. Žao mu je što neka od tih glazbala u Slavoniji polako nestaju, ali raduje se što su neka oživjela pa se sve češće čuju. Voli gajde, dude, dvojnice, frulice, a

podsetio nas je i na baranjsku dipliku, instrument koji se pravio od trske ili većeg guščjeg pera.

Na peru se nekada sviralo i u Davoru. Uglavnom su svirale žene, ali skrivenički, kad su bile same u svom društvu, npr. nedjeljom poslijepodne kad su se družile. Neke instrumente sam učio u Davoru svirati kao dijete, npr. frule i dvojnice (davorački *dvojače*). Završio sam seminar za sviranje gajdi u Gorjanima - objašnjava.

Svira župnik i neke instrumente Hrvata s Kosova - gajde makedonskog tipa, šupeljke, kavali. Pitali smo kako sve stigne s obzirom na vrlo živu i aktivnu župu.

Ustajem u 5:45 svako jutro. Najprije molim, zatim popijem kavu, poslušam vijesti, onda me čeka dan ispunjen brojnim svećeničkim obvezama, ali ipak nadam nekakav prostor u kojem dohvatom instrumente. Uvijek su mi u blizini pa u nekoj kratkoj pauzi zasviram - kaže župnik koji je imao brojne nastupe od „Noći muzeja“ do radijskih postaja i različitih manifestacija od kojih ističemo onu Hrvata u Mađarskoj. Po potrebi oblači i narodnu nošnju. Kako bi nam dočarao zvuke bar nekih instrumenata, zasvirao je najprije, onako šokački, gajde, a onda i duduče, frulci Hrvata s Kosova.

